

Geoffrey Hodson

DE SYV

TEMPERAMENTER

VisionsNettet

www.visionsnettet.dk

DE SYV TEMPERAMENTER

Geoffrey Hodson

Original titel:

The Seven Human Temperaments

Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang

INDHOLD

Kapitler:	Side:
Indledning	04
Tallenes betydning	08
Første stråle	12
Anden stråle	17
Tredje stråle	21
Fjerde stråle	25
Femte stråle	28
Sjette stråle	31
Syvende stråle	33
Stråleblandinger	35
Personlighedens stråle	41
En meditationsmetode	47

INDLEDNING

Ordet "*theosophia*" er sammensat af to oldgræske ord, der betyder "*guddommelig visdom*". Betegnelsen blev skabt af nyplatonikerne, som i 2. årh. i den kristne periode brugte ordet som en betegnelse for de sandheder, der i menneskelivets tidligste begyndelse på Jorden blev åbenbaret for menneskeheden af dens ældre brødre, som er nået længere i udvikling. Det skete ved menneskelivets oprindelse på Jorden. Sandhederne er blevet suppleret med nye informationer af en lang række mestre¹, som har foretaget esoteriske undersøgelser, og helt frem til nutiden er iagttagelserne blevet undersøgt og verificeret igen og igen.

Resultaterne i dobbeltprocessen er blevet bevaret af inkarnerede lærere, der er indviet i de større mysterier, og informationerne gives kun videre til aspiranter, som har forpligtet sig til ikke at røbe dem for udenforstående. Set fra et kundskabsmæssigt synspunkt består mysterierne af en enorm samling lærdomme, der omfatter ethvert tænkeligt emne.

Tidsaldrenes visdom omfatter alle grundprincipperne i religion, filosofi, kunst, viden- skab og politik. Fra den tid, hvor de nyplatoniske og gnostiske skoler blev lukket og til sidste fjerdedel af det 19. årh., var åndsvidenskab kun kendt i den vestlige verden af få alkymister, kabbalister, rosenkreuzere, frimurere med esoterisk indsigt og kristne mystikere. Før den tid var åndsvidenskaben kendt, og den blev studeret i forskellige former af platonikerne, pythagoræerne, egypterne og kaldæerne. I Indien og Kina har åndsvidenskaben været bevaret kontinuerligt gennem tiderne. Åndsvidenskaben er visdommen i Upanishaderne og i Vedaerne, og den er den in- derste kerne i hinduismen, taoismen og islam. Via allegorier og symboler er den åbenbaret i kristendommens hellige skrifter, men den bogstavelige fortolkning har gjort kristne blinde for den dybere betydning.

Det Teosofiske Samfund, der bragte åndsvidenskaben til Vesten, blev stiftet i New York i 1875 som en genoplivelse af fortidens utallige lignende bevægelser. Organisationen repræsenterede en af de mange kanaler, som menneskeheden lærere af og til benytter for at gøre mennesker opmærksom på den gamle visdom. Medlemmerne fik mulighed for at studere og praktisere de gamle sandheder og præsentere dem i et sprog og en tankegang, der svarer til nutidens. Selv om formen varierer, er åndsvidenskaben i sin natur uforanderlig og evig, fordi den er selve sandheden.

Studiet af sammenlignende religion viser, at der er bestemte lærdomme, som er fælles for alle de store verdensreligioner. Selv om de præsenteres forskelligt, udgør lærdommene en basal samling af åbenbaret sandhed, når de samles til en helhed, og sandheden kan studeres uafhængigt af de religiøse systemer. Hver enkelt verdensreligion udgør en del af den evige visdoms cirkel. Åndsvidenskaben udgør

¹ En mester er en 5. indviet. I den esoteriske filosofis videnskab er en mester et fuldkom- mengjort menneske, en ophøjet skabning, der har opnået kontrol over menneskets natur, og som er i besiddelse af en visdom og magt, der er i overensstemmelse med det høje ud- viklingsniveau. Nogle mestre bliver på Jorden for at hjælpe menneskeheden.

hele cirklen, selv om kun en del af den er afsløret. De, der vogter kundskaben og den magt, som følger med den, åbenbarer aspekter af den evige visdom tidsalder efter tidsalder via verdensreligioner og filosofiske systemer.

Åndsvidenskabens praktiske værdi består i, at den afslører mening og hensigt med menneskets tilværelse, for uden den, er livet en håbløst uløselig gåde. En gåde kan løses på to måder. Den ene består i at prøve sig frem, tage fejl og eksperimentere med forskellige metoder i håb om, at de enkelte dele til sidst passer ind i hinanden. Det er en langsom og utilfredsstillende metode, især når det drejer sig om at løse problemer om livet. Den anden metode, som er langt mere tilfredsstillende, er baseret på en forudgående viden om de forskellige brudstykkers placering i det fuldkomne mønster. Åndsvidenskabens giver den ønskede viden og afslører det enkelte menneskes og alle begivenheders plads i en samlet evolutionsplan.

Livet kan sammenlignes med en gobelin. På vrangen ser man stort set kun et ufateligt kaos af knuder, dårlige farvekombinationer og masser af uorden. Men når man betragter retsiden, får man øje på det samlede mønster og ser, at forvirringen kun er tilsyneladende, for de enkelte kombinationer er nødvendige for at skabe mønsteret. Det samme er tilfældet med den forvirring, der tilsyneladende hersker i menneskers og nationers tilværelse. Åndsvidenskabens afslører livsplanen og giver ro til de mennesker, der studerer planen, for den gør det muligt at leve på en intelligent og målbevidst måde.

De, der studerer åndsvidenskab, skal være klar over, at fordi menneskets tænkeevne er begrænset, kan det ikke fuldstændigt forstå en abstrakt sandhed, som er ubegrænset. Efterhånden som menneskets intellekt udvikles, vokser evnen til at forstå. Tilsyneladende ændrer sandheden sig, på samme måde som formen på et bjerg ændrer sig, når man gradvis kommer nærmere og ser det fra forskellige synsvinkler. Selve bjerget er imidlertid uforandret. Det samme gælder den evige sandhed, og derfor er det umuligt at komme med et definitivt åndsvidenskabeligt udsagn. En åndsvidenskabelig underviser kan aldrig komme med autoritative udtalelser. Der er frihed til at danne sine egne meninger. Måske er der en undtagelse, når det drejer sig om menneskehedens enhed, som man skal være parat til at betragte som en kendsgerning i naturen. Enheden skal erkendes – ikke betragtes som et dogme, der skal accepteres. Men derudover er der ingen åndsvidenskabelige udtalelser, der er bindende for andre. Ingen udtalelser skal accepteres som noget, der repræsenterer den endelige sandhed.

Mange tror, at de, der studerer åndsvidenskab, kan tilhøre en hvilken som helst religion eller slet ingen, fordi de er forenet i kraft af deres accept af overordnede formål, af deres ønske om at fjerne religiøst fjendskab og forene mennesker af god vilje uden hensyn til deres religiøse holdninger, og fordi de ønsker at studere åndelige sandheder og dele resultatet af deres studier med andre. Det bånd, der knytter dem sammen, er ikke en bekendelse til en fælles tro, men en fælles søgen efter sandhed. De mener, at sandheden skal søges via studier, refleksion, ren livsførelse og hengivenhed for høje idealer. De betragter åndsvidenskabens som en skat, man skal stræbe efter, og ikke som et dogme, der skal påtvinges nogen via autoritet. De mener, at tro skal være et resultat af individuelle studier eller intuition og ikke noget, der går forud for de to faktorer. De mener, at tro skal baseres på viden og ikke på påstande. De er tolerante over for alle – også over for de intolerante. Ikke som et privilegium, de giver, men som en pligt, de praktiserer. De forsøger at fjerne uvidenhed – ikke at straffe den. De betragter enhver religion som et udtryk for guddommelig visdom, og de foretrækker at studere den i stedet for at fordømme

den. De praktiserer den i stedet for at skaffe sig tilhængere. Fred er deres motto, sandhed deres mål.

Åndsvidenskabens erkendelser er de sandheder, som udgør fundamentet for alle religioner. Ingen religion kan gøre krav på sandheden. Åndsvidenskaben tilbyder en filosofi, som gør livet forståeligt, og afslører den retfærdighed og kærlighed, som styrer livets udvikling. Åndsvidenskaben sætter døden på sin rette plads som en tilbagevendende begivenhed i et evigt liv – en begivenhed, der åbner døren for en rigere og større tilværelse. Åndsvidenskaben giver verden åndens videnskab, for den giver mennesket forståelse af, at ånden er det sande selv, mens tanker, følelser og legemer er åndens redskaber. Åndsvidenskaben kaster lys over religionernes hellige skrifter og læresætninger ved at afsløre deres skjulte betydning.

Den 23. december 1924 vedtog Teosofisk Samfunds generalråd en interessant resolution:

”Da Det Teosofiske Samfund er udbredt over hele den civiliserede verden, og tilhængere af alle religioner er medlemmer af Samfundet, uden at de derfor har opgivet deres respektive trosbekendelsers særlige dogmer, har man anset det for ønskeligt at pointere, at der ikke findes nogen lære eller opfattelse, uanset hvem der udtaler den, som på nogen måde er bindende for medlemmerne, men at ethvert medlem har fuld frihed til at acceptere eller forkaste den. Anerkendelse af Samfundets tre formål² er det eneste, der kræves for at blive medlem. Ingen lærer eller forfatter, lige fra H.P. Blavatsky og nedefter, sidder inde med nogen autoritet, der kan påtvinge medlemmerne sin egen lære eller sine egne meninger. Alle medlemmer har lige stor ret til at tilslutte sig en hvilken som helst lærer eller tankeskole, som man foretrækker – men man har ingen ret til at påtvinge nogen anden sit personlige valg. Lige så lidt kan en kandidat til et embede eller et stemmeberettiget medlem på grund af sine meninger eller på grund af medlemskab i en hvilken som helst tankeskole betragtes som uegnet til at lade sig opstille eller til at stemme. Meninger og overbevisninger medfører hverken privilegier eller sanktioner. Generalrådets medlemmer opfordrer inderligt ethvert medlem af Det Teosofiske Samfund til at opretholde og forsvare Samfundets grundprincipper og oven i købet til modigt at benytte sin egen ret til at tænke frit og give udtryk for denne frihed inden for de grænser, som høflighed og hensynet til andre kræver”.

Til trods for at enhver udlægning af åndsvidenskaben er kendetegnet af absolut fravær af dogmatisme, findes der i virkeligheden en helt almindelig lære, som er en syntese af de lærdomme, som verdens filosofiske og religiøse systemer i fortid og nutid har til fælles, og som ofte accepteres i praksis, så længe læren opleves som troværdig. Bortset fra udviklingen af metafysiske evner, der skal bruges til forskning, er der en test, som enhver studerende kan bruge på al åndsvidenskabelig kundskab: *Lyder den troværdig?* Hvis det er muligt at give et bekræftende svar, kan iagttagelserne accepteres som arbejdshypoteser, indtil de ved hjælp af yderligere viden bliver bevist eller modbevist. Hvis et udsagn ikke lyder troværdigt, kan den studerende gøre tre ting. Udsagnet kan forkastes, man kan se bort fra det, eller

2 De tre formål: 1) At danne en kerne af menneskehedens universelle broderskab uden hensyn til race, tro, køn, samfundsstilling eller farve. 2) At opmuntre til studier af sammenlignende religionsfilosofi og videnskab. 3) At undersøge ukendte, hidtil uforklarede naturlove og menneskets skjulte kræfter.

man kan undlade at tage stilling til det, indtil man træner sig selv i at udvikle evnen til selv at se, hvordan sagen forholder sig. Den sidstnævnte metode er den bedste. Åndsvidenskab skal derfor studeres ud fra den samme holdning, som karakteriserer naturvidenskabens forskere – man accepterer en velbegrundet teori som en arbejdshypotese, indtil den bliver bevist, modbevist eller afløst af en anden.

I nutiden er H.P. Blavatskys litteratur hovedkilden til åndsvidenskabelig oplysning. Selv om hun blev stemplet som charlatan af mennesker, der hverken kendte noget til hendes liv eller havde nogen forståelse for hendes litterære arbejde, betragter titusinder af åndsvidenskabeligt studerende den oplyste kvinde med respekt – som en frontløber og lysbringer. Hun blev valgt til opgaven af de mestre,³ som i tidsaldrenes løb har vogtet over menneskeheden og afsløret åndsvidenskaben for den. Mestrene brugte H.P. Blavatsky som sekretær, og ved hjælp af hende gav de åndsvidenskaben til den vestlige verden. Man benyttede sig især af to metoder. Den ene bestod i fuldt bevidst clairvoyance og tankeoverføring, som hun var blevet trænet i under deres vejledning, og som hun var rigtig god til. Den anden bestod i kanalisering af breve, som blev skrevet af mestrene selv eller af deres disciple efter mestrenes instrukser.

Ved hjælp af den førstnævnte metode skrev H.P. Blavatsky sine to store værker, *Isis Unveiled I og II* og *Den Hemmelige Lære I, II, III, IV og V (The Secret Doctrine)*, der begge er næsten udtømmelige kilder til esoterisk visdom og kundskab. Ved brug af den anden metode fik A.P. Sinnett, som dengang (i 1880) var redaktør af det indflydelsesrige dagblad i Indien, *The Pioneer*, materialet til sine bøger: *The Occult World*, *Esoteric Buddhism* og *The Growth of the Soul*. De to forfattere blev efterfulgt af mange andre – først og fremmest Annie Besant og C.W. Leadbeater, der begge blev direkte undervist af mestrene, og mestrene hjalp dem desuden med selv at udvikle clairvoyante evner, som de benyttede i forbindelse med deres forskning, og det blev senere muligt for dem at yde et enormt bidrag til menneskeheden viden.

Tidligere præsidenter for Teosofisk Samfund, G.S. Arundale, C. Jinarajadasa og N. Sri Ram, der alle var højt respekterede ledere, lærere og forfattere, har også ydet vigtige bidrag til åndsvidenskabelige viden. C. Jinarajadasa samlede og udgav mange af mestrenes breve til A.P. Sinnett og andre i tre bind. Bøgerne har titlerne *Letters of the Masters of the Wisdom I og II* samt *The K.H. Letters to C.W. Leadbeater*. Interesserede læsere henvises til de forskellige kildeskrifter, der ligger til grund for de fleste af udtalelserne i denne bog. Det skal indrømmes, at de både er generelle og ufuldstændige, og derfor burde hver enkelt af de vigtigere forklaringer indledes med ordene: *"Ud fra min begrænsede forståelse ..."* – men det vil virke trættende, og derfor bedes læseren betragte ordene som underforstået i hele den åndsvidenskabelige præsentation af menneskers temperamenter.

Geoffrey Hodson

³ Se Annie Besant: *The Masters*, p. 4

1. KAPITEL

TALLENES BETYDNING

Efterhånden som kendskabet til menneskets natur vokser, kan man ikke undgå at blive overrasket over de store forskelle, der er på menneskers personlighed og evner. Evnerne findes i utallige variationer og det samme gælder menneskers sammensatte natur. Menneskeheden består som bekendt af den modige opdagelsesrejsende og den blide nonne, soldaten og militærnægteren, munken, eneboeren, politikeren, manden og kvinden, der er aktive udadtil i forretningsverdenen, naturvidenskabsforskeren, det intelligente menneske osv. Menneskeheden er sammensat af alverdens andre forskellige typer, som ofte er hinandens modsætninger.

Findes der en metode, som kan give indblik i menneskets natur, skabe et overblik over den enorme forskelligartethed og over menneskets ufatteligt mange muligheder? Åndsvidenskaben giver et bekræftende svar og påstår desuden, at metoden er baseret på tal, og at det vigtigste tal er syvtallet. Det medfører, at der er syv primære mennesketyper, som hver især har særlige egenskaber og kendetegn. Alle mennesker har alle egenskaber og evner i sin natur – men hos de syv primære mennesketyper er der en dominerende tendens. Kendskabet til de syv typer og deres egenskaber, giver nøglen til en forståelse af menneskets dybere natur. Men fordi nøglen er numerisk, bliver det nødvendigt at forklare åndsvidenskabens lære om den numeriske rækkefølge i forbindelse med Universets skabelse.

Talmæssigt repræsenteres den aktive kilde til alt liv og al form af ettallet. Det Absolute, den passive kilde, den negative eksistens repræsenteres af nullet eller intetheden. Iflg. den esoteriske kosmogoni består det efterfølgende trin i skabelsesprocessen i, at enhedens iboende positive og negative aspekt – eller den maskuline og den feminine kraft – adskilles. Den Ene bliver to eller androgyn. I spændingsfeltet mellem de to aspekter opstår det 3. aspekt af den trefoldige manifesterede Logos.⁴ De tre forener sig igen i alle de kombinationer, som de har mulighed for at indgå, og de skaber på den måde syv trefoldige grupper. I tre af grupperne er et af de tre aspekter det dominerende. I de tre andre har to af aspekterne overvægten, og i den syvende er alle repræsenteret lige meget. Den guddommelige bevidsthed er koncentreret og aktiv i hver udstrømning, og derfor betragtes de som begrænsede skabninger eller "personer". Af den hellige Treenigheds tre "personer" eller Logoi opstår de syv, og det er de syv, som i den kristne kosmogoni kaldes de syv mægtige ånder foran tronen. I judaismen kalder man dem for de syv sephiroth, og i åndsvidenskaben er betegnelsen de syv Planetlogoi. Hver enkelt er Logos i et verdenssystem, der består af syv planetkæder.⁵

Menneskets fysiske arm er et godt eksempel på manifestationens numeriske grundlag. Armen er i sig selv en enhed, og alligevel er den syvfoldig. Den består primært

⁴ Logos er den manifesterede guddom, der udtaler det skabende Ord, som skabte universerne. Livet er det ydre udtryk for "den årsagløse årsag", som altid er skjult. Forklaringen er baseret på *Den Hemmelige Lære* og *The Theosophical Glossary*, begge af H.P. Blavatsky.
⁵ Se C. Jinarajadasa: *First Principles of Theosophy*.

af tre dele – overarmen, underarmen og hånden. Dvs. at armen er en enhed, men samtidig er den trefoldig. Men hånden har imidlertid fem fingre, der sammen med underarmen og overarmen udgør syv dele. Det svarer til de syv sephiroth, som hver har en selvstændig funktion.

Åndsvidenskaben oplyser derfor, at al guddommelig kraft i manifestation, alt guddommeligt liv og al guddommelig bevidsthed og dermed alle menneskers monader⁶ eller ånder stråler ud fra den ene kilde og passerer igennem de tre og de syv. Under passagen bliver Logos' tre udstrømninger – guddommelig kraft, liv og bevidsthed – præget af den specifikke egenskab, som er karakteristisk for den af de tre Logoi og de syv sephiroth⁷, som de passerer igennem – dvs. at der skabes overensstemmelse med deres vibrationsfrekvens eller akkord, og at de modificeres af deres specielle farve. Den farve i spektret og den guddommelige egenskab, som hver sephiroth repræsenterer, bliver dominerende i hver enkelt monadisk stråle, som projiceres, og den dominerer derefter de seks øvrige.

Selve Universet er syvfoldigt, og i Universets akkord er der syv toner, som hver repræsenterer en manifestationsform af det højeste – dvs. den evige sandhed. De syv toner kan beskrives på forskellige måder. Den første og den syvende er det manifesterede livs alfa og omega. Den første og den syvende er midtpunktet og omkredsen, som rummer helheden. Den første er urkilden, punktet, Universets positive kraft. I Logos er den almægt og i mennesket kommer den til udtryk som vilje. I sit endelige udtryk er den 7. tone den første. Den er kraft i handling, vilje i bevægelse, almægt i manifestation. Det relativt statiske midtpunkt er blevet til den aktive omkreds, og alligevel udgør de to en enhed. I Universet er den 7. tone det fysiske stof, Solen, planeterne og alt, hvad der udvikler sig på dem. I Logos er den Universet, og i mennesket er den det fysiske legeme. I manifestationen er den åndelige enhed blevet til materiel mangfoldighed. Og fordi kundskab om de mange fører til kundskab om den Ene, er mennesket placeret blandt de mangfoldige udtryk for den Ene. Via kundskaben om mangfoldigheden kan mennesket finde enheden og erkende den Ene. Mennesket går fra den Ene ud blandt de mange uden at være sig andet bevidst end den Ene. Fra de mange vender mennesket tilbage til den Ene med bevidsthed om sig selv.

Den 2. og den 6. frekvens eller tone – som repræsenterer henholdsvis livet og dets udtryk – hører også sammen. Livet er altgennemtrængende, allestedsnærværende, det forenende princip i Universet, den åndelige Sol. Livets udtryk er lokaliseret som livsprincipet i stoffet, det livgivende princip i naturen og den fysiske Sol. I Universet repræsenterer den 2. tone livet. I Logos er den allestedsnærværelse, og i mennesket kommer den til udtryk som kærlighed. I det udviklede eller åndelige menneske er den visdom og altomfattende kærlighed, der viser sig som medfølelse og uselvisk tjenestearbejde. Den 6. tone i Universet er form, skikkelse og organiseret stof. I Logos er den Hans "legeme", dvs. Universet med dets hjerte af ild. Den er Solen, hvis livgivende princip viser sig som rosenfarvet ild og på Jorden som et atom, der består af solvitalitet. I mennesket kommer den til udtryk som målrettethed, og hos det udviklede menneske viser den sig som inspireret hengivenhed og opofrelse.

Den 3. og den 5. frekvens eller tone repræsenterer også komplementære egenskaber. Den 3. er vekselvirkningen mellem ånd og stof, liv og form. Tonen er involveret i de

6 Monaden er det ene, udelelige Selv – enheden, den evige, udødelige og uforgængelige menneskeånd. Se 10. kapitel.

7 Sephiroth (flertal) og Sephira (ental) er guddommens 10 udstrålinger i kabbalaen. De 10 Sephiroth udgør tilsammen "Livets Træ".

principper, der styrer åndens og livets manifestation via stof og form. Det samme gælder urtyperne for alle de skabte former og for sandheden og kundskabsnøglerne. I Universet repræsenterer den 3. tone skabende energi, som er styret af den universelle tanke. I Logos er den det passive, feminine princip – det moderskød, som undfanger og føder alle former. I mennesket kommer den til udtryk som samvittighed og idealisme, moral og sandhed. Og hos det udviklede menneske viser den sig som forståelse og abstrakt intelligens, der bliver udgangspunkt for åndelig og intuitiv erkendelse. Den 5. tone er et udtryk i tid for det, som er eviggyldigt, og den gradvise udvikling af en enkelt urtypes form. I Universet er den evolutionsprocessen – dvs. vækst. I Logos er den tid. I mennesket repræsenterer den hjernen og den analytiske intelligens. Hos det udviklede menneske bliver den som en krystalklar linse, der projicerer den 3. tones principper, som udstråles og fokuseres i hjernen som åndelig oplysning, genialitet og inspiration.

Den 4. frekvens eller tone er den midterste enhed. Den er midtpunktet, det stabile fixpunkt, det laveste punkt for livs pendulets svingning mellem modpolerne i de tre oprindelige par. Den 4. tone er den tilstand, som karakteriserer det fuldkomne gensidige forhold, ligevægten, selvudtrykkets højeste kunst, harmonien mellem liv og form, legeme og bevidsthed. Den er det fixpunkt, hvor det manifesterede livs pendul tilsyneladende gør en pause i sin evige svingen mellem ånd og stof. I den definitive stabilitet og fuldkomne ligevægt i den "kortvarige pause" afsløres det højstes skønhed. I Universet repræsenterer den naturens skønhed. I Logos er den Selvets skønhed. I mennesket kommer den til udtryk som kærlighed til skønhed, og hos det udviklede menneske er den evnen til at opfatte og beskrive det højstes skønhed.

Den 4. tones reelle karakter er mørke, stilhed og ligevægt – ligesom i den skabende nat, der går forud for det skabende daggry. Den fysiske, mentale eller åndelige spiring søger skjul under mørkets kappe. Det samme er tilfældet, når man skaber et kunstværk. Den ægte kunstner fjerner sin bevidsthed fra dagens lys, og går ind i den skabende nats mørke i sit eget indre – ind i den afbalancerede stilhed, hvor kunstværket undfanges. I enhver kunstart skal den skabende kunstner opnå ligevægt. Det er skabelsens lov, uanset om det gælder et univers, et solsystem, en planet, et menneske eller et kunstværk, der skabes af et menneske. I den mentale stilhed opnås den ægte vision eller indsigt, og uden den er al kunst livløs. Først når kunstneren har fundet frem til den indre tilstand og er trådt ind i den, kan inspirationens ild udgyde sig over kunstneren i fuldt omfang.

Når man betragter hver enkelt af de syv, bliver man identificeret med en syvendel af helheden og lader sin bevidsthed smelte sammen med den. Derefter anslår man alle de syv toner – den ene efter den anden – lytter under meditation til hver enkelt og fordyber sig i den. Ved hjælp af hver enkelt bliver man til sidst ét med helheden. Man bliver det syvfoldige menneske, som bevidst er ét med det syvfoldige Univers. Og det er målet! Den, som gennem kontemplation kender og forstår det syvfoldige Univers – de syv grundlæggende toner, enkeltvis og som en akkord – er i sandhed vis. Det er et menneske, der erkender tonerne som syv livsnøgler, der åbner alle døre til sandheden – den sandhed, som ligger tilsløret i naturens tempel.

Man kan iagttage den syvfoldige klassificering i alle naturriggerne – også i de overmenneskelige og i devarigerne. I den aktuelle præsentation er der fokus på manifestationerne af den Ene, de tre og de syv som menneskets temperamenter og evner – men der gives også oplysninger om farver, ædelsten og andre overensstemmelser.

Strålerne beskrives én for én og forklares i åndsvidenskabeligt lys, og der præsenteres tanker i forbindelse med den pågældende stråles relationer til aspekter af den hellige Treenighed, mennesketypen og dens vigtigste karakteregenskaber, dens højeste og dens laveste manifestation, den måde, de forskellige stråletyper skaber resultater, karakterfejl, det tilsvarende menneskelegeme eller princip, farven, ædelstenen og symbolet.

Som det senere siges i bogen er den rene stråletype sjælden, og der findes normalt blandinger, som resulterer i modifikationer med hensyn til ideal, temperament og metode. Men for at gøre præsentationen tydelig er det imidlertid forholdsvis rene stråletyper, der beskrives.

Som regel er det "Selvets"⁸ udviklingstrin eller "alder", der afgør omfanget af strålens egenskaber, og de fortrin, der kommer til udtryk, efterhånden som manglerne og begrænsningerne overvindes. Generelt kan man sige, at jo mere fremskreden sjælen er, jo tydeligere viser den primære stråle sig i personligheden.

8 "Selvet" eller "Ego" er den forenede triade, atma-buddhi-manas eller duaden atma-buddhi, dvs. den udødelige del af mennesket, som reinkarnerer og lidt efter lidt når frem til det endelige mål – nirvana. "Ego" henviser også til bevidstheden i mennesket – "jegfølelsen". Den esoteriske filosofi oplyser, at der er to "Egoer" eller "Selv" i mennesket – det dødelige eller personlige og det højere, guddommelige og upersonlige. Førstnævnte kaldes "personligheden" og sidstnævnte kaldes "individualiteten". Forklaringen er baseret på *The Theosophical Glossary* af H.P. Blavatsky.

2. KAPITEL

FØRSTE STRÅLE

1. stråle svarer til 1. aspekt – dvs. Gud, Faderen eller Skaberens. De dominerende egenskaber hos mennesker på 1. stråle er viljekraft, magt, styrke, mod, beslutsomhed, lederskab, selvstændighed og værdighed, som nogle gange kan vokse og komme til udtryk som en enevoldshersker eller en modig, handlekraftig begavelse. Et menneske af den type er den naturlige hersker og leder. Det er statsmanden/-kvinden, imperiebyggeren og kolonisatoren, generalen, soldaten, den opdagelsesrejsende og pioneren. Alexander den Store var en typisk 1. stråle, for han græd af længsel efter flere lande, han kunne erobre. På de tidlige udviklingstrin er aktiviteterne hovedsageligt af fysisk natur – men på senere udviklingstrin bliver et menneske af den type mentale og åndelige, og på det tidspunkt kommer viljen ikke i så høj grad til udtryk som personlig anstrengelse og stress, men som et problemfrit udtryk for den Ene Vilje.

1. stråles ideal er styrke, og et menneske på 1. stråle sætter så stor pris på egen-skaben, at det er tilbøjeligt til at vurdere enhver adfærd og ethvert resultat ud fra den mængde af styrke, der er brugt. Det er et menneske, der kæmper til det sidste, og det kan se igennem fingre med næsten enhver handling, bare den er præget af egenskaben styrke. Et 1. stråle menneske har vanskeligt ved at tolerere enhver form for svaghed, og det har tendens til at foragte mennesker, der giver op. For et menneske på 1. stråle er Gud eller det højeste gode magtens princip i alle ting. Svaghed og overgivelse er den største last. Den impuls, der driver den type mennesker, er trangen til at sejre og erobre, og de er ofte bedst i modgang. Det højeste mål er sejr, og deres største indre oplevelse er den begejstring, der har relation til magt, kongeværdighed og herredømme.

Metoden til at opnå resultater, som er de mest naturlige for et menneske på 1. stråle, består i at opbygge en stærk viljekraft i sig selv. Kraften er ladet med beslutningen om at skabe et positivt resultat, uanset hvad det koster, og uden overhovedet at overveje risikoen for, at satsningen kan slå fejl. Mennesket på 1. stråle ignorerer træthed og bemærker knap nok fuldstændig udmattelse. Det lægger et voldsomt mentalt og fysisk pres på sig selv og andre, når det er nødvendigt, og det ignorerer hensynsløst alle barrierer – eller rydder dem simpelthen af vejen. Som lærer betoner 1. stråle mennesket selvtillid, både i den måde man opnår kundskab og i den livsstil, man praktiserer. Det indprenter kraftfuldt de sandheder, der skal læres, og lader så vidt muligt eleverne klare sig selv.

Målet er almagt eller bevidst at blive ét med den guddommelige vilje, for efterhånden som mennesket på 1. stråle bestiger de åndelige højder, skal det give afkald på den individuelle vilje til fordel for den guddommelige. Den umiddelbare hensigt med ethvert menneskes liv er åndelig, intellektuel og fysisk udvikling, der fører frem til det fuldkomne menneskes niveau, og det endelige mål for mennesket på 1. stråle er at blive egnet til at påtage sig et højt embede i nationers, planeters og solsystemers åndelige ledelse. Hver eneste inkarnation er derfor en træning og en forberedelse

til fremtidige embeder. Tilsyneladende går menneskets vej gennem faser med uvidenhed, afmagt, forseelser og deraf følgende lidelse for at opnå visdom, magt og evig lykke og fred. Det er det, den engelske digter Alfred Tennyson, tænkte på, da han skrev følgende linjer:

"Første akt, en scene her på Jorden, så fyldt med kval, at man kun kan føle lede ved hele spillet – men vær blot tålmodig, for i femte akt vil forfatteren sikkert vise os den indre mening med det vilde drama".

Det følgende er en liste over de fejl og mangler, som mennesker på hver enkelt af de syv stråler giver udtryk for på de tidligere udviklingsstrin, men det er under ingen omstændigheder hensigten at fordømme dem, kritisere dem eller nedgøre dem. Menneskeheden har endnu kun tilbagelagt godt halvdelen af sin evolutionære udviklingsvej på Jorden. Selv om den allerede har udviklet udmærkede egenskaber og god moral, kan det ikke undgås, at der også findes en række modsætninger. Blandt de karakterfejl, man finder hos mennesker på 1. stråle på de tidlige udviklingsstadier, kan nævnes hensynsløshed, hårdhed, stædighed, stolthed, arrogance, mangel på tilpasningsevne og manglende lyst til at arbejde med andre metoder end dem, de personligt føler sig tiltrukket af. De er ligeglade med eller har endda foragt for andres meninger, rettigheder og følelser. De har tilbøjelighed til tyranni, magtbegær, overdreven selvfølelse, praleri, ødselhed, aggression, egenrådighed, overlegenhed, individualisme og mental usmidighed. De kommer med udtalelser om omdiskuterede emner, som afskærer enhver yderligere debat, og de udelukker en fri undersøgelse af emnet. Dogmer eller en tilsyneladende autoritativ påstand bliver ofte uden hensyn til påstandens sandhed eller berettigelse brugt som en kølle, som man slår spørgende og videbegærlige mennesker i hovedet med for at lukke munden på dem. Erkendelsen af, hvor vigtig autoritet er, når det drejer sig om at opretholde orden, kan få mennesker på 1. stråle til at bruge både personlig position og dogmer til at forbyde yderligere undersøgelser. Det gøres bevidst eller ubevidst for at knuse enhver opposition og genoprette personlig prestige og dominans.

Den største lidelse for 1. stråle mennesker kommer fra nederlag eller degradering, eller hvis de bliver fjernet fra deres post, ydmyget, underordnet andre eller bliver udstødt.

Af menneskets syv principper⁹ er det åndelig vilje eller atma,¹⁰ som påvirker 1. stråle menneskets karakter og adfærd. 1. stråles farve, der ofte findes i auraen, er på sjælens planer den hvide farve med et elektrisk blåligt skær. I den personlige aura er det lysende cinnoberrødt. Diamanten er 1. stråles ædelsten. Symbolet for 1. stråle er det samme som symbolet for Logos' 1. aspekt – skaberen, den "eneste Ene" – dvs. cirklen med et punkt i midten. 1. stråles kunstart er dans, og mennesker med en dominerende 1. stråle vil enten praktisere dans, eller de vil være tilbøjelige til at være mere påvirket af dans end af andre kunstarter. Det strålebestemte valg af kunstnerisk udtryk og metode gælder tilsyneladende for alle stråler.

Hinduismen er den religion blandt verdensreligionerne, som viser 1. stråles karakter-

⁹ Se Annie Besant, *The Self and its Sheaths* og *The Seven Principles of Man*. Principperne beskrives på flere måder. En af listerne lyder sådan: Åndelig vilje, åndelig visdom, åndelig intelligens, antahkarana eller regnbuebroen, mentalt, astralt og fysisk. Klassificeringen er brugt overalt i denne bog.

¹⁰ Atma er det syvende princip i mennesket. Det er det højeste udtryk i mennesket for monaden. Det er Universets og menneskets inderste væsen. Forklaringen er baseret på *Den Hemmelige Lære* og *The Theosophical Glossary*, begge af H.P. Blavatsky.

ristiske egenskaber. I hinduernes hellige skrifter bliver Gud i et af sine højeste aspekter beskrevet som guddommelig danser, og Universets skabelse, opretholdelse og fornyelse beskrives som en evig kosmisk dans. 1. stråle er dominerende i hinduismens lære og etik, og 7. stråle dominerer i religionens ceremonier og mantraer.¹¹ Påkaldelse og overføring af åndelig kraft og fokus på høje etiske principper eller på dharma, som den er formuleret i Manus¹² love, repræsenterer 1. stråles indflydelse og påvirkning.

Hvis man folder et diagram over de syv stråler på midten, så folden går igennem 4. stråle, vil man se, at de vandrette kolonner, der repræsenterer 1. og 7. stråle, kommer i kontakt med hinanden, og man vil se de naturlige forbindelser imellem dem. 7. stråle kan betragtes som en konkret manifestation af den abstrakte 1. stråle, som repræsenterer kraft i aktivitet. Da Kristus brugte sin magt og indsigt til at få stormen på søen stoppet med ordene *"Ti, vær stille"*,¹³ demonstrerede han de to strålers egenskaber. Og det samme var tilfældet, da han udførte de fænomener, der fejlagtigt er blevet betegnet som mirakler. Kong Arthur symboliserer Kristi 1. stråle aspekt som åndelig konge.

1. stråles egenskaber kommer til udtryk i mange kendte lederes karakter, ord og handlinger. Her er nogle eksempler:

Hænderne ned

"I 20'erne, da general MacArthur var leder af West Point, var han og en sekondløjtnant en aften i bil på vej fra New York tilbage til militærakademiet. På en ensom vejstrækning blev vognen standset af to maskerede gangstere. De truede med deres pistoler, rev bildøren op og beordrede de to officerer til at række hænderne i vejret. Løjtnanten adlød instinktivt, men blev overrasket over at se, at MacArthur roligt blev siddende med armene over kors på brystet. 'Op med hænderne' brølede gangsteren ildevarslende. MacArthur rørte sig ikke. 'Jeg er brigadegeneral i De Forenede Staters hær', sagde han med drævende stemme, 'og ingen kan tvinge mig til at række hænderne i vejret'. Gangsterens selvtillid fik tydeligvis et knæk. Han sænkede usikkert sin pistol, og uden at sige et ord trak han sig tilbage og smækkede bildøren i".¹⁴

I sine *Krigserindringer* har Winston Churchill med nogle interessante bemærkninger om den rigtige brug af politisk magt:

"Under min lange politiske løbebane har jeg beklædt de fleste af de store statsembeder – men jeg skal ærligt indrømme, at det, der nu er tilfaldet mig, er det, jeg holder mest af. At stræbe efter magt for at kunne spille herre over sine medmennesker eller for at pleje sin personlige forfængelighed betragtes korrekt som grusomt – men magt under en national krise, når man mener, at man *ved*, hvilke ordrer der skal gives, er en velsignelse. I en hvilken som helst virksomhed er der ingen sammenligning mellem den ledendes position og den, der indtages af den anden, tredje eller fjerde i rækken. De pligter og problemer, som alle andre kommer ud for, er vidt forskellige fra lederens og på mange områder vanskeligere.

11 Mantraer er videnskabeligt udvalgte og arrangerede ord og sætninger, og når de intoneres, frigør de kraftfulde energier.

12 Manu er den ophøjede indiske lovgiver, som næsten er en guddommelig skabning. H.P. Blavatsky: *The Theosophical Glossary*.

13 Markusevangeliet, 4,39

14 Mary Van Thayer i Washington Post.

Det er altid uheldigt, når nummer to eller tre bliver nødt til at tage beslutning om en vigtig plan eller taktik. Det er ikke nok at overveje planens fordele, men også lederens mening om den. Ikke alene skal det overvejes, hvad der er klogt at anbefale, men også, hvad det i den pågældende stilling er passende at tilråde – ikke alene, hvad der skal gøres, men også, hvordan det skal godkendes og udføres. Desuden bliver nummer to eller tre nødt til at regne med nummer fire, fem og seks eller måske med en eller anden smart udenforstående – f.eks. nummer tyve.

Ærgerrighed – ikke så meget for primitive formåls skyld som f.eks. for berømmelsens skyld – stikker hovedet frem hos enhver. Der findes altid flere synspunkter, som kan være rigtige, og mange, som er troværdige. I 1915 blev min position midlertidigt ødelagt i forbindelse med angrebet på Dardanellerne, og en enestående aktion blev opgivet, fordi jeg prøvede på at udføre en større og afgørende militæroperation fra en underordnet stilling. Det var en lektion, der blev bundfældet dybt i min natur”.

1. stråles karakteristiske egenskab – at kæmpe til det sidste – kommer til udtryk i Winston Churchills berømte ord, som han udtalte, da Englands krigslykke var på sit laveste i de første faser af Anden Verdenskrig:

”Selv om store dele af Europa og mange gamle og ansete stater er faldet eller kan falde i hænderne på Gestapo og hele naziregimets djævelske apparat, vil vi hverken vakle eller svigte. Vi vil fortsætte til det sidste. Vi vil kæmpe i Frankrig. Vi vil kæmpe på havene og oceanerne. Vi vil kæmpe med voksende styrke og selvtillid i luften. Vi vil forsvare vores ørige, uanset hvad det koster. Vi vil kæmpe på strandene. Vi vil kæmpe ved landingspladserne. Vi vil kæmpe på markerne og i gaderne, og vi vil kæmpe i bjergene. Vi vil aldrig overgive os, og selv om øriget eller en stor del af det bliver underkuet og udsultet – hvad jeg ikke et øjeblik tror på – vil vores imperium på den anden side af havene, som er bevæbnet og vogtet af den britiske flåde – fortsætte kampen, indtil den nye verden i Guds eget øjeblik træder frem for at komme den gamle til hjælp og befri den”.

Sydpolsforskeren Robert Falcon Scott blev beskrevet som *”en ukuelig og ubetvingelig sportsmand, der aldrig gav op”*. Dr. Edward Adrian Wilsons råd til Lawrence Oates, da Oates’ fødder var ved at blive ødelagt og ubrugelige af frost, lød sådan: *”Hump videre, bare hump videre”*. Og Lawrence Oates foretog en modig handling, for han gik ud i den voldsomme snestorm for at dø, i stedet for at blive en alvorlig byrde for kammeraterne. Det er typisk for 1. stråle, og det samme er tilfældet med den opdagelsesrejsendes ideal: *”At stræbe, at søge, at finde og ikke at give op”*. Om den engelske polarforsker Ernest Shackleton blev der skrevet: *”Når du er i en håbløs situation, når der ikke synes at være nogen udvej, så skal du falde på knæ og bede om Shackleton”*.

Den 10. januar 1949 var der en artikel i *The Times* om general George Patton med udtalelser af ham og eksempler på handlinger, der er karakteristiske for et menneske på 1. stråle:

”Ligesom mange andre militærpersoner var afdøde general George Patton en mand, der både kunne bande og bede. Han var desuden en diktatorisk øverstkommanderende, der ikke betænkte sig på at lade den Almægtige vide, hvilken form for samarbejde han forventede sig af Ham. Før slaget ved Bulge, da hans fremrykning var blevet forsinket af dårligt vejr, skal han – iflg. en af sine stabsofficerer – have tilkaldt feltpræsten James H. O’Neill ved tredje armé, og sagt til ham: ’Præst, jeg vil gerne have dig til at bekendtgøre en bøn om godt vejr ... Prøv, om vi ikke kan få Gud til

at arbejde på vores side'. Præsten betænkte sig, men Patton brølede: 'Præst, er det din opgave at belære mig om teologi, eller er du feltpræst ved tredje armé. Jeg skal bruge en bøn! Bønnen, der blev trykt sammen med en julehilsen, og blev omdelt til tropperne".

I Sir Harold Nicolsons bog: *King George The Fifth His Life And Reign*, er der givet eksempler på 1. stråle egenskaber, som blev demonstreret af kong George V. Blandt afdøde kong George V's mange egenskaber var der en tendens til at holde familien i stramme tøjler, som om den var besætning på et skib, hvor han var kaptajn. Hans børn frygtede ham meget, og de var tilbøjelige til at holde med ham i alt, hvad han sagde. Da hertugen af York – den senere George VI – giftede sig med Lady Elisabeth Bowes-Lyon, skrev hans far til ham: *"Du har altid været så fornuftig og så parat til at lytte til ethvert råd og være enig med mig i mine meninger om mennesker og ting, at jeg føler, at vi altid er kommet godt ud af det med hinanden"*. Det er et godt eksempel på 1. stråle menneskers karakteristiske vane, at vurdere mennesker på baggrund af, hvor ofte de er indstillet på at lytte til deres råd og være enig med dem i deres meninger.

3. KAPITEL

ANDEN STRÅLE

2. stråle svarer til 2. aspekt – dvs. Sønnen og opretholderen. Strålens særlige egenskaber er visdom, kærlighed, intuition, indsigt, filantropi, enhedsfølelse, åndelig sympati, medfølelse, loyalitet og storsind. Mennesketypen er det vise menneske, filantropen, reformatoren, læreren, den inspirerende, menneskevennen, lægen og det menneske, der tjener menneskeheden. 2. stråle udtrykker en altomfattende kærlighed, som ofte strømmer til de lavere naturriger. Den store pædagog og reformator Friedrich Fröbel (1782-1852) er ophavsmand til ordet "kindergarten" – børnehave – og H.P. Montessori er gode eksempler på lærere på 2. stråle, selv om de begge i høj grad udtrykte andre strålers egenskaber.

2. stråle menneskets ideal er upersonlig og altomfattende kærlighed, som er baseret på erkendelsen af livets enhed. Når et 2. stråle menneske er højt udviklet, er det intuitivt. Det stræber efter at lade visdom og kærlighed højne og inspirere alle de mennesker, det kommer i kontakt med. Og energien udstråles uden at 2. stråle mennesket tænker på at blive belønnet eller få noget til gengæld. Det føler sig motiveret til at udvikle bestemte positive evner til fuldkommenhed – eksempelvis tjenstvillighed, renhed, forfinelse, mildhed, ømhed, barmhjertighed, sympati, velvilje, harmoni og en beskyttende holdning. En af de største karakteregenskaber er loyalitet og kærlighed i venskab. For 2. stråle mennesket er venskab næsten en religion, og loyalitet er religionens højeste udtryk – især når det menneske, det drejer sig om, udsættes for nederlag og illoyalitet. Ordene "*kærlighed, som ændrer sig, når den oplever forandring, er ikke kærlighed*", og det giver på en måde udtryk for 2. stråles kærlighedsideal.

For 2. stråle mennesket er Gud identisk med visdommens og den udstrålende, altomfattende kærligheds og selvopofrelses princip. 2. stråle mennesket opfatter den guddommelige skabelse som en evig, frivillig og rituel offerhandling, hvor Gud i det uendelige giver sit liv, for at alle kan leve. 2. stråle mennesket vurderer adfærd og resultater ud fra, hvor meget de er baseret på kærlighedens egenskaber. Det er endda i stand til at se igennem fingre med negative handlinger, hvis de er baseret på kærlighed. Det er en indstilling, der kommer til udtryk i linjerne:

"De, der går ad kærlighedens veje, kan vandre vidt omkring – men Gud vil føre dem derhen, hvor de lykkelige bor".

Når 2. stråle mennesket er højt udviklet, kan det faktisk altid udtrykke kærlighed, og derfor kan det tilgive synderen samtidig med, at det fordømmer og modvirker synden. For den type mennesker kommer de største ondt til udtryk som had, adskilthed, grusomhed, egoisme og illoyalitet. Drivkraften hos 2. stråle mennesker er at frelse, undervise, tjene, helbrede, dele med andre, gøre dem lykkelige og skabe og bevare harmoni.

Det højeste mål for 2. stråle mennesker er den totale erkendelse af altings enhed

og at give udtryk for erkendelsen i handling. Det, der optager dem aller mest, er at udvide grænserne for erkendelsen og for de udtryk, den giver. De stræber også – ofte med held – efter at formidle visdom og oplyse andre indefra.

Et menneske på 2. stråle forsøger ikke at overvinde, nedkæmpe eller knuse fjender ved hjælp af overmægtig styrke. Det føler dybt fjendskaben, og ønsker at få den til at forsvinde, og hvis det er muligt, ønsker det at forvandle den til samarbejdsvilje, vinde fjendernes sympati og gøre dem til venner. Når 2. stråle mennesket konfronteres med fjendskab eller modstand, bruger det sin intuitive indsigt og evner for at opnå selvoplysning. Det opleves ikke som naturligt at gøre modstand. Det vender den anden kind til, og hvis det endelig kæmper med en modstander, vil det primært være udtryk for en styrkeprøve og ikke for at udslette modstanderen. 2. stråle mennesket er også meget villig til at forhandle, og det foretrækker en forhandlingsløsning – ikke en løsning, der tvinges igennem.

Som lærer deler 2. stråle mennesket rundhåndet al sin nyttige viden med andre og understreger værdien af selvoplysning, der altid kommer indefra. Det opfordrer til at udvikle og bruge intuitionen for at sprede lykke. Det betragter lærerens kvalifikationer, personlige natur og motiver for at have stor betydning. Læreren skal vælge sit erhverv som et ægte kald ud fra idealistiske motiver – ikke bare som et levebrød. 2. stråle mennesket advarer imod at forveksle opdragelse med træning, der lægger vægt på hukommelse og efterligning. Det er et menneske, der altid forsøger at vække elevernes iboende evner og begavelse – især trangen til at skabe noget smukt.

2. stråle mennesket arbejder for at vække elevernes interesse, og det sørger for, at der er tilstrækkeligt mange aktiviteter, som det store energioverskud, der ophobes i et barn, kan få afløb, i stedet for at det kommer til udtryk på en destruktiv måde. Psykologisk integrering betragtes som en vigtig del af opdragelsesprocessen.

Følgende definitioner af opdragelsens funktioner er eksempler på det, 2. stråle mennesket stræber efter at opnå:

"Et fyldestgørende liv".

Herbert Spencer

"Lykke og egnethed".

Aristoteles

"Opdragelse består ikke i at undervise folk i kundskaben om det, de ikke ved, men i at lære dem at opføre sig, som de ikke opfører sig".

John Ruskin

*"Ærbødighed for sig selv,
kundskab om sig selv, selvkontrol".*

Alfred Tennyson

"Kun disse tre ting fører livet frem til suveræn magt".

(Oenone)¹⁵

¹⁵ Oenone er et digt, der er skrevet af Alfred Tennyson i 1829.

Til opdragelsesidealerne kan man tilføje:

"Hjælp sjælen til at give det mest fuldstændige udtryk. Skab oplyste borgere. Udvikl mennesker, som vil arbejde til gavn for verden og tjene deres medmennesker".

Sympatiskolen i England er et flot eksempel på en af de undervisningsmetoder, som er typisk for 2. stråle. På skolen har hvert barn i løbet af undervisningsperioden en dag som blind, en som lam, en som døv og en som stum. Om aftenen før den dag, hvor barnet skal leve som blind, får det bind for øjnene. Det vågner som blind. Det har behov for hjælp, og de andre børn fører det omkring. På den måde får det en dyb forståelse af, hvad det vil sige at være blind. Og de børn, som hjælper det "blinde" barn, har selv været "blinde", og derfor kan de vejlede med stor forståelse.

For 2. stråle mennesket er guddommen allestedsnærværende, og det vil sige bevidst at identificere sig med det guddommelige liv i naturen og i alle skabninger og på den måde være mystisk til stede overalt, hvor livet er manifesteret. Kristus og Buddha er de store eksempler på fuldkommenhed, som kommer til udtryk i følgende udtalelser af Jesus:

*"Hvad I har gjort imod en af mine mindste brødre,
har I gjort imod mig".*

Matthæusevangeliet, 25,40

"Jeg fordømmer dig heller ikke".

Johannesevangeliet, 8,11

*"Den af jer, der er syndfri, lad ham være den første,
der kaster sten på hende".*

Johannesevangeliet, 8,7

*"Thi hvor to eller tre er forsamlede om mit navn,
der er jeg midt iblandt dem".*

Matthæusevangeliet, 18,20

"Elsk jeres fjender".

Matthæusevangeliet, 5,44 og Lukasevangeliet, 6,27

"Bed for dem, som forfølger jer".

Matthæusevangeliet, 5,44

"Fader, tilgiv dem, thi de ved ikke, hvad de gør".

Lukasevangeliet, 23,34

2. stråles mennesketype har også fejl og mangler, og man kan f.eks. nævne sentimentalitet, sensitivitet, selvretfærdighed, nærtagenhed, selvmedlidenhed, afhængighed af andre, en vane med at spekulere over fornærmelser og at have svært ved at tilgive overtrædelser af 2. stråles adfærdsregler. Der er ofte en risiko for, at dømmekraften sløres af følelser – især af medfølelse og kærlighed. Den sympati 2. stråle mennesket har for andre, og som er karakteristisk for strålen, kan illustreres med en begivenhed, hvor en lille pige bad sin mor om at være mere hensynsfuld, i forbindelse med at moderen irettesatte en ældre søster:

“Mor, vil du ikke nok lade være med at være vred på Mary. Der bliver så mørkt i stuen af det”.

2. stråle mennesker kan være upraktiske. De bringer ofte så store ofre for andre, at det nogle gange undergraver selvtiltiden og forstærker egoismen hos dem, de ofrer sig for. De har tendens til i den grad at overbetone energisiden i deres arbejde, at de overser nødvendigheden af en tilsvarende fuldkommenhed i formsiden.

Den største lidelse kan være et resultat af ulykkelig kærlighed, disharmoni i nære relationer, illoyalitet, tillidsbrud, fejlbedømmelse, følelsesmæssig kulde, isolation, afvisning, ensomhed og at blive ignoreret.

I mennesket er 2. stråle visdommens og den åndelige intuitions princip. I åndsvi-denskab kaldes det buddhi.¹⁶ Buddhi er legemet for Kristusbevidstheden, der svarer til 2. stråle. Farverne er gyldengult og azurblåt. Ædelstenen er en safir, og symbolet er det latinske kors. Strålens kunstart repræsenteres af musik med meditativ og harmoniserende påvirkning.

Buddhismen er primært en 2. stråle religion. De dogmatiske, teologiske – og der, hvor teologien er baseret på sandheden – forløsende, frelsende og oplysende aspekter i alle verdensreligionerne repræsenterer den indflydelse, 2. stråle har på dem.

2. stråle repræsenterer de abstrakte aspekter, og den tilsvarende stråle er 6. stråle, som repræsenterer det konkrete udtryk for energien. 6. stråle er derfor en mere individuel og følelsesbetonet måde at give udtryk for den altomfattende kærlighed og evnen til selvopofrende hengivenhed for en leder og en sag, der er typisk for 2. stråle.

Med sin fuldkomne visdom, altfavnende kærlighed, grænseløse barmhjertighed, ømhed og medfølelse med alt levende og især med alle, der lider, er Kristus et forbilledligt eksempel på 2. stråles egenskaber.

¹⁶ Buddhi er det 6. princip i mennesket og legemet for atma. Buddhi kommer til udtryk som visdom og intuition. Forklaringen er baseret på *The Theosophical Glossary* og *Den Hemmelige Lære*, som begge er af H.P. Blavatsky.

4. KAPITEL

TREDJE STRÅLE

3. stråle er en manifestation af 3. aspekt – dvs. Helligånden, fornyeren og omformereren. 3. stråles karakteregenskaber er opfattelsesevne – især når det drejer sig om grundprincipper som forståelse, dybtgående og fortolkende tanke, tilpasningsevne, taktfølelse, værdighed (en følelse, som er meget stærk hos 3. stråles mennesketype) og erkendelse af stilhedens styrke og værdi. En af de karakteristiske evner er talent for skabende tankevirksomhed. Mennesketyperne er filosofen, organisatoren, diplomaten, strategen, taktikeren, den intelligente, nationaløkonomen, vekselereren, skakspilleren, dommeren, allegorikeren, fortolkeren og karikaturtegneren. Ledere som Winston Churchill, Franklin D. Roosevelt, Josef Stalin, Bernard Law Montgomery, Erwin Rommel og Jan Smuts er gode eksempler på mennesker med en højt udviklet 1. og 3. stråle.

3. stråles ideal er fuldstændig forståelse, for Gud opfattes hovedsagelig som sandhedens princip. Usandhed, intellektuel sløvhed og mangel på forståelse er de største onder for 3. stråle mennesket. Den impuls, som driver 3. stråle mennesket frem, er ønsket om helt og upersonligt at forstå et emnes fundamentale principper og faktorer og at kombinere og bruge dem til en fuldkommen opfattelse og praktisk anvendelse. Det højeste mål er en dyb og fuldkommen indsigt i sandheden. Genialitet betragtes til dels som et biprodukt af kontemplation.

Når det drejer sig om at skabe resultater, er 3. stråle mennesket – til forskel fra både 1. og 2. stråle mennesket – tilbøjeligt til at trække sig tilbage fra problemet eller forhindringen i mental forstand, på samme måde som eneboeren gør det fysisk. 3. stråle mennesket går ind i den abstrakte tænkningens bevidsthedsområde for at reflektere og meditere over spørgsmålet, indtil det har fået fuldkommen oplysning. 3. stråle mennesket får på den måde en forståelse af alle spørgsmålets faktorer, og det forstår syntesen af dem – og det er *det*, der skaber løsningen på problemet. I sit personlige liv lærer 3. stråle mennesket at *"opbrænde karma"¹⁷ i kundskabens ild*, og det opdager og bruger den åndelige alkymis principper, som forvandler modgang til lykke og fremgang. Alt det lave i menneskets natur forvandles til visdom og kraft. Som videnskabelig forsker vil 3. stråle mennesket være både alkymist og kemiker, astrolog og astronom, metafysiker, fysiker og matematiker. Det er et menneske, der skaber resultater ved hjælp af vedholdende, systematisk tænkning og en fuldkommen strategi og taktik. 3. stråle mennesket bruger både fældens og nettets metode, for det bruger enhver egnet metode uden hensyn til personlige tilbøjeligheder. Som lærer forklarer 3. stråle mennesket principperne, og samtidig opfordres eleverne til at formulere deres egne metoder ved hjælp af deres egen mentale kapacitet. 3. stråle mennesket laver bevidst "huller" i informationerne og skaber endda forvirring for at få eleverne til at tænke, undersøge og forske. Den upersonlige holdning i deres søgen efter sandheden er tydelig.

¹⁷ Karma er årsagssammenhængens, ligevægtens og compensationens lov, for i kraft af karma skaber enhver aktion en lige så stor og modsatrettet reaktion.

3. stråle mennesket har en stærk fornemmelse af, at det er nødvendigt at have en komplet forståelse af alle livets forhold, og derfor er det ikke specielt lydhør over for påtvungne moralbegreber. Det lytter hellere til indre erkendelser af begrundelserne for bestemte adfærdsformer. 3. stråle mennesket lærer også at fortolke og bruge omstændigheder som vejledere i sine metoder, og det afventer klogt begivenhedernes udvikling og logik. 3. stråles egenskaber viser sig tydeligt i den intellektuelle kompetence og visdom (hvis man kan udtrykke det på den måde) som Kristus brugte for at afvæbne de mennesker, der forsøgte at lokke ham i en fælde – især i spørgsmålet om betalingen af skat og i tilfældet med kvinden, der blev anklaget for hor. Det samme kom til udtryk i hans tavshed, dengang han blev anklaget. Sætningen *"Giv mig kløgt, så jeg agter på din lov"*¹⁸ er et perfekt udtryk for 3. stråles synspunkt, og målet er alvidenhed via enhed med den Ene Bevidsthed.

Man finder naturligvis også fejl og mangler hos 3. stråle mennesket, og de vigtigste er følelseskulde, individualisme, egoisme, ubeslutsomhed, (fordi det ser for mange sider af den aktuelle sag), indadvendthed, upålidelighed, kynisme, uvilje mod åbenlyst at gå ind for en sag, manglende vilje til at yde støtte i en krisesituation, bevidst og skrupelløs vildledning – eksempelvis den vildledning, som den nazistiske propagandaminister Joseph Göbbels gjorde sig skyldig i, bl.a. med sin mest kendte tale – Sportpalasttalen – hvor han erklærede "den totale krig". Desuden kan 3. stråle mennesket vise falskhed, snuheit og tendens til at lægge for stor vægt på form, detaljer og system, og dermed tilsidesættes ånden og livets højere mål. Omvendt ser man nogle gange en tendens til at leve for meget i princippernes, de langsigtede planers og idealernes verden, og det resulterer i en tilbøjelighed til at blive upraktisk og verdensfjern.

Den falskhed, som 3. stråle mennesker kan give udtryk for, kan illustreres med en udtalelse af en diktator, som iflg. *The Times* engang skrev: *"En diplomats ord skal ikke have nogen relation til handlinger – for hvilken slags diplomat ville det ellers være? Positive ord er en maske, der skal skjule ondskabsfulde handlinger. Ærlige diplomater kan sammenlignes med tørt vand eller træagtigt jern, som begge er en umulighed"*.

Man skrev følgende om afdøde feltmarskal Jan Smuts:

"I begyndelsen af sin embedsperiode som premierminister i Den sydafrikanske Union havde general Jan Smuts planer om at holde en tale i parlamentet. Han tilkaldte sin sekretær og sagde: 'Gå hen på biblioteket og skaf mig nogle statistiske data til belysning af nogle af de ting, jeg vil tale om'. Syv timer efter kom sekretæren tilbage og sagde: 'General, der er intet menneske i verden, som kan skaffe de ønskede oplysninger på mindre end fem år.' Næste dag rejste generalen sig op i parlamentet og holdt en enestående tale. Han underbyggede hvert enkelt punkt i talen med en overflod af statistiske detaljer. Alle var meget imponerede, men sekretæren var den mest imponerede. Da generalen var kommet tilbage til sit kontor, spurgte, sekretæren: 'Hvor i alverden havde De alle de overraskende statistiske oplysninger fra?' General Smuts svarede: 'De sagde til mig, at ingen i verden kunne samle informationerne på mindre end fem år. Så foretog jeg nogle løse beregninger og tænkte, at det ville vare mindst lige så længe, inden nogen ville være i stand til at undersøge sandheden af det, jeg oplyste i talen'".¹⁹

18 Salmernes Bog, 119,34

19 *The Times* – Merryly Stanley Rukeyser.

Den største lidelse 3. stråle mennesket kan blive udsat for, er at blive betragtet som inkompetent eller på afveje – eller at befinde sig i intellektuelt mørke, lide nederlag og blive frataget sin værdighed – ikke mindst ved "at tabe ansigt".

Princippet på menneskets bevidsthedsniveau er højere manas²⁰ eller den abstrakte intelligens – kausallegemet²¹ – dvs. legemet for menneskets sjæl. Farven er smaragdgrøn. Ædelstenen er smaragden. Og det abstrakte tankesinds 3. stråle svarer til 5. stråle – det konkrete tankesinds stråle. Symbolet er en trekant. Mens 3. stråle mennesker vil være tilbøjelige til at beskæftige sig med de store livsprincipper, f.eks. med filosofi og metafysik, vil mennesker på 5. stråle forsøge at få detaljeret naturvidenskabelig viden, og bruge erkendelserne på den fysiske tilværelse. Blandt kunstarterne repræsenterer 3. stråle poesien, som opleves som mental musik eller det fuldkomne sprog.

Den kaldæiske religion med dens astrologiske grundlag og praksis er først og fremmest udtryk for 3. stråles natur. De filosofiske og metafysiske aspekter af alle verdensreligionerne repræsenterer 3. stråles indflydelse.

Blandt opdagelsesrejsende er Robert Falcon Scott berømt for sin naturvidenskabelige ledelse og Roald Amundsen er kendt for hurtig og effektiv fremrykning. I begge tilfælde er der tale om fremragende organisationstalent, som er udtryk for udviklede 3. stråle egenskaber. I nutiden må generaler ikke alene være i stand til at udtrykke 1. stråles egenskaber, men de skal også have 3. stråles evner for strategi og organisation. Et godt eksempel er feltmarskal Bernard Law Montgomerys omhyggelige og præcise planlægning. Han havde for vane altid at sikre sig, at alle de styrker og forsyninger, som var nødvendige for en sejr – bl.a. kontrollen over luftrummet – var til rådighed, inden han begyndte sine operationer. Han studerede også sin modstanders karakter meget omhyggeligt, og han havde eksempelvis under sit ørkenfelttog et billede af Erwin Rommel i sin beboelsesvogn. Han havde flere andre 3. stråle egenskaber, og man kan f.eks. nævne hans hyppige brug af afledningsmanøvrer for at narre fjenden. Han havde også evnen til hurtigt at ændre hele sin planlægning, hvis der var behov for det, og det gjorde han f.eks. dengang han angreb Marethlinjen. Han havde evnen til at placere de rigtige divisioner på de rigtige steder på det rigtige tidspunkt. Hans havde enorm selvtillid, og det medførte, at han brugte alle midler til at give modstanderen dødbringende slag.

Familien Cavendish²² motto, "*Cavendo tutus*", der betyder "*sikkerhed via forsigtighed*", er et godt eksempel på en 3. stråle egenskab. Og nedenstående begivenhed er et andet eksempel på 3. stråle i aktion. Den er fortalt af Paul Marcus, og den handler om en katolsk præst, der viste 3. stråles taktiske begavelse og hurtige tilpasningsevne i en vanskelig situation:

"Blandt gæsterne ved en middag, som mine forældre fornylig gav, var der en rabbiner og en katolsk præst. Da selskabet var gået til bords, blev man stillet over for et tilsyneladende uløseligt problem: Hvem skulle bede bordbønnen? Alle gæsterne så konfliktsky ned i deres tallerkener, og min mor og far anede ikke, hvad de skulle sige. Da pinen var på sit højeste, så præsten sig omkring ved bordet og sagde:

²⁰ Manas er tankesindet eller menneskets mentale evne, som gør det til en intelligent og moralsk skabning. Manas adskiller mennesket fra dyret.

²¹ Kausallegeme er sjælens legeme, der befinder sig på sjælens eget plan – kausalplanet – som er det abstrakte intellekts plan.

²² Medlemmer af Cavendish-familien har titlen Hertug af Devonshire, som er en titel i Peerage, England.

'Hvis man ikke har noget imod det, vil jeg gerne fremsige en gammel jødisk bøn'.
Alle bøjede hovedet, og præsten bad en bordbøn – på hebraisk”.

5. KAPITEL

FJERDE STRÅLE

Iflg. åndsvidenskaben er 4. stråle sammen med 3., 5., 6. og 7. en manifestation af 3. aspekt af den hellige Treenighed. Egenskaberne er skabende tankevirksomhed, harmoni, ligevægt, skønhed og rytme. 4. stråle menneskets specielle evner består i at sanse og beskrive "*skønhedens princip i alt*"²³, både ved hjælp af kunstarterne og i selve livet. 4. stråle mennesket er som regel meget alsidigt, og det har nogle gange talent for at parodiere. Hvis det ikke har den egenskab, kan det udtrykke alle de andre strålers kendetegn – man kan sige, at 4. stråle mennesket *lader* som om det har egenskaberne. 4. stråle mennesket har en stærk sans for form, symmetri, ligevægt og en sensitiv smag for alt, som er smukt i kunstarterne, i naturen og i livet.

4. stråle mennesket er en kunstnerisk type, der betragter Gud eller det højeste gode som Universets skønhed – og alt uskønt er det største onde. Kunstnerisk vælger 4. stråle mennesket et udtryk og en kunstart, der er styret af den dominerende understråle. Drivkraften er ønsket om at udfolde skønhedens indflydelse i Universet og at fungere som formidler mellem den rene skønheds rige og den omgivende verden, for her kommer den kun mangelfuldt til udtryk med kunstarterne som mellemlid. 4. stråles egenskaber kommer bl.a. til udtryk via retorikere, der behersker den rytmiske tales kunst. Det er mennesker, der kan begejstre, overtale og tryllebinde tilhørerne og rive dem med sig. De kan virkelig fascinere et publikum.

4. stråle menneskets forbilleder blandt mennesker, nationer og civilisationer er i langt højere grad skønhed og ikke verdslig magt, besiddelser, militær styrke og økonomisk position. Nogle kunstnere kan se igennem fingre med en hvilken som helst adfærd, bare den er udtryk for skønhed – men grimhed har de svært ved at tilgive. De har et meget stærkt behov for skønhed i deres omgivelser, og de lider, hvis den mangler.

4. stråle mennesket kan skabe resultater med meget individuelle metoder. Resultaterne afhænger af teknikkens fuldkommenhed – både i kunstarterne og i livet. 4. stråle mennesket er den naturlige formidler og fortolker. Målet er at blive en mesterkunstner, et geni inden for enhver kunstart – især som livskunstner. Som livskunster ønsker 4. stråle mennesket at give fuldkomment udtryk for sig selv og være et forbillede i relationen til andre. Åndsvidenskabelig forskning viser, at den kunstart, der vælges af mennesker, som har en dominerende 4. stråle, kan variere fra inkarnation til inkarnation pga. indflydelse fra en af understrålerne. I alle tanker, ord og handlinger forsøger 4. stråle mennesket at fornemme og gengive den guddommelige skønhed, som gennemstrømmer Universet. De skaber resultater ved at dramatisere og illustrere og ved hjælp af den påvirkning, som skønhed, rytme, fuldkommenhed og elegance har på mennesker. Metoden går ud på at begejstre og charmere. Hvis 4. stråle mennesket fungerer som lærer, vil det illustrere og dramatisere.

23 John Keats

4. stråle menneskers fejl og mangler omfatter bl.a. ustadighed, rastløshed, lunefuldhed, lidenskabelighed, lyst til at optræde og komme i centrum, indbildskhed, ubetænksomhed, tilbøjelighed til at forkæle sig selv og kynisme over for mennesker, der har større succes end dem selv. De har ofte en fornemmelse af, at de befinder sig på et højere trin end mindre begavede mennesker. De lider ofte under skiftende sindsstemninger. De kan løftes højt til begejstringens højder og synke langt ned i depressionens og fortvivlelsens dybder.

"Enhver kunstner kender og frygter modløshedens reaktion, som følger efter et godt resultat. Jo større begejstringen har været, jo kraftigere bliver tilbageslaget".²⁴

"En lidenskabelig stemning er koncentreret erfaring – en hurtig sammenkædning af tænksomme øjeblikke. Følelse er tænkning i hurtig bevægelse. Optrapningen kan kun komme på et tidspunkt, hvor idéerne spontant bruser op i usædvanlig fylde, og fordi tilstanden ikke kan bevares, efterfølges den af udmattelse og skuffelse".²⁵

4. stråle mennesker kan også have tilbøjelighed til dagdrømmeri og til at leve i fantasiens verden. Hvis 1. stråles viljekraft ikke er aktivt til stede i deres natur, fornemmer de en uklar længsel efter at udrette noget stort – men det bliver aldrig til noget. Den største lidelse, de kan komme ud for, er som regel frustration og sorg over mislykkede forsøg på at give fuldstændigt udtryk for sig selv.

På menneskets bevidsthedsniveau er 4. stråles princip den bro, der forbinder det højere og det lavere selv. Broen kaldes antahkarana.²⁶ Antahkaranaen *"fungere som forbindelsesled mellem de to, og fra det lavere (personligheden) til det højere (sjælen) overføres alle personlige indtryk og tanker hos mennesket, som har en kvalitet, der kan optages i og bevares af sjælen, og på den måde gøres erfaringerne til evige egenskaber. Det er de eneste elementer i den forgængelige personlighed, der overlever døden og tiden".²⁷* Kunstnerens opgave er tilsyneladende at højne menneskehedens bevidsthed ved hjælp af skønhed, og dermed erkende naturens og Guds skønhed og pragt. På den måde bliver kunstneren præst og brobygger mellem Gud og mennesket.

Farven er bronzegylden. Ædelstenen er en jaspis. Symbolet er identisk med firmurernes logo – vinklen og passereren. 4. stråle kan betragtes som en optisk linse, der samler lyset fra alle strålerne. Blandt kunstarterne repræsenteres 4. stråle af operaen, som er en syntese af flere forskellige kunstarter.

I den orfiske religion var grundtonen skønhed, og derfor var 4. stråle dominerende. Strålen viser sig også, når der er en tilbøjelighed til at bruge farverige rekvisitter og udsmykninger – f.eks. ved gudstjenester.

Kunstnerens livssyn kommer bl.a. til udtryk i følgende linjer:

²⁴ Alan Sims: *The Mind and Work of Charles Sims*, p. 22

²⁵ Charles Sims: *Picture Making*, p. 22

²⁶ Antahkarana er et sanskritord. Det består af "antar", der betyder "midterste" eller "indre", og "karana", der betyder "årsag" eller "redskab". I teknisk forstand er antahkarana broen mellem det højere og det lavere tankesind – dvs. det indre redskab, som fungerer imellem dem.

²⁷ H.P. Blavatsky: *The Theosophical Glossary*, p. 22

"På ensomme steder og i endnu mere ensomme timer har jeg i et uklart syn set hendes ansigt, som man kalder skønheden – et ansigt, stolt og strengt, omgivet af regnbuens strålekrans, fejlfrit, fuldkomment, flygtigt som en guddommelig vision, der altid står for verdens blik og løfter menneskers stræbende tanker op til drømme, skønnere end dem".

"O verden, som Gud har skabt den: Alt er skønhed".

Robert Browning

"Der er intet andet lys end dit – af dig al skønhed gløder".

John Keble

"Skønhed er sandhed, sandhed skønhed – det er alt, hvad I ved på Jorden, og alt, hvad I behøver at vide".

John Keats, Ode til en græsk urne

"Hvis man fratager hjertet kærligheden til det skønne, har man frataget livet al dets charme".

Jean-Jacques Rousseau

"Jeg har altid troet, at Gud simpelthen er skønhed i aktion".

Jean-Jacques Rousseau

"Den bedste del af skønheden er den, som et billede ikke kan give udtryk for".

Francis Bacon

"Skønheden overtaler selv menneskers øjne uden nogen taler".

William Shakespeare

6. KAPITEL

FEMTE STRÅLE

De typiske og karakteristiske egenskaber for 5. stråle er den analytiske og deduktive²⁸ tanke. 5. stråle menneskets største interesse og højeste ideal er erhvervelsen af eksakt realitetsbetonet viden. Hvis 2. stråle også er til stede, vil ønsket om udbredelsen af den konkrete viden også være udviklet hos 5. stråle mennesket. Hvis 5. stråle er stærkt dominerende, kan mennesket afsløre en utrættelig tålmodighed og en usædvanlig grundighed og systematik, især når det er nødvendigt at foretage gentagne undersøgelser eller klassificering af små og indviklede detaljer.

Mennesketypen er forskeren, matematikeren, juristen og detektiven. På de tidlige udviklingsstadier vil naturvidenskaben have størst interesse, men den udvides senere til også at omfatte det åndsvidenskabelige og metafysiske.

5. stråle mennesker er kvikke, smarte, hurtige i vendingen, vittige, tekniske, analytiske, nøjagtige og positive, og de har en særlig evne til at specialisere sig og forstå detaljer. Når det drejer sig om idealer, lægger de vægt på sandhed, objektivitet og præcision i forbindelse med iagttagelse, deduktion og præsentation. Gud betragtes som sandhedens princip. Usandhed, uvidenhed, unøjagtighed og fordomsfuldhed opleves som de største onder.

Drivkraften hos 5. stråle mennesket er behovet for at gennemskue viden og at finde frem til sandheden – men den skal bevises eksempelvis via korrekte forudsigelser, der er baseret på anerkendte oplysninger. 5. stråle mennesket skaber resultater ved usædvanlig og tålmodig brug af den konkrete tænkning. Det er et menneske, der tænker, søger, forsker, udforsker, eksperimenterer og iagttager tålmodigt, og det laver beregninger, og først derefter når det til præcise konklusioner på baggrund af sine erkendelser. 5. stråle mennesket bruger sin tænkeevne som et bor, som borer ind til problemernes kerne. Og det holder sig altid til den naturvidenskabelige metode.

Anton Julius Carlson beskriver fremgangsmåden som ...

”– iagttagelser og eksperimenter, der kontrolleres igen og igen, og som noteres objektivt med total ærlighed og uden at gøre forskel til nogen side”.

Holdningen kan nogle gange gøre 5. stråle menneskets tanker så uflexible og metoderne så stive og usmidige, at det ikke når sine mål. Når 3. stråle aspektet i 5. stråle menneskets natur tilfører tilpasningsevne og filosofisk tænkning, begynder det at påvirke den konkrete tænkning, og det er tilsyneladende ved at være tilfældet for mange forskere inden for naturvidenskaben, og i kombination med 5. stråles fremragende egenskaber medfører det succes som en enestående forsker, der afslører vigtige kundskaber for menneskeheden. Hvis 5. stråle mennesket fungerer

²⁸ Den deduktive tanke er baseret på en nødvendig konklusion ud fra givne præmisser.

som lærer, belyses emnet, systematisk, logisk og udførligt. Der tilføjes detaljer, benyttes diagrammer, og der indprentes grundlighed.

Målet for 5. stråle mennesket er at blive en mester inden for videnskab, dvs. et intellektuelt geni inden for enhver fysisk og metafysisk videnskabsgren. Succes på sidstnævnte område – og nogle gange også på førstnævnte – giver 5. stråle mennesket det mentale mesterskabs glæde. Ligesom mennesket på 3. stråle bliver 5. stråle mennesket til sidst ét med den Ene Bevidsthed og når på den måde fuldkommenhed både med hensyn til selve kundskaben, og med den praktiske anvendelse af de videnskabelige principper, som Universet er baseret på.

5. stråle menneskets fejl og mangler omfatter oplevelsen af at være noget helt specielt, følelsesmæssig kulde, destruktiv kritik, mentalt stivt sind, ensidighed, tendens til at finde andres fejl og mangler og en udpræget forkærlighed for at påtale fejlene. Der er tale om sårende bemærkninger, som ikke bakkes op af hverken hjælpsomhed eller en evne til at foreslå noget konstruktivt. 5. stråle mennesket har en tilbøjelighed til at såre andre ved at *"påpege deres fejl til deres eget bedste"* samtidig med, at de er for følelseskolde til at forsøge at dæmpe slaget eller være diplomatiske. For dem er det en fornøjelse at *"prikke hul på ballonerne"*. Det kan ofte være nyttigt, men det virker ofte forvirrende, navnlig når de er ude af stand til tålmodigt at bære over med det, de oplever som tåbeligt. På samme måde er de intolerante over for alt, hvad der er følelsesbetonet, mystisk og intuitivt. Andre negative egenskaber hos 5. stråle mennesket er skepticisme, materialisme, stolthed, selvoptagethed, snæversynethed, påtrængende nysgerrighed og nærgående spørgelyst. De har en gnieragtig tendens til at kræve noget for noget, og de kan være overdrevent pedantiske og betone det rent formelle på bekostning af det åndelige. Det er en type mennesker, der nogle gange kan vise en næsten barnlig mangel på visdom og effektivitet i deres livsførelse, og måske skyldes det i nogle tilfælde deres åndsfraværelse.

Når det drejer sig om religion, er 5. stråle mennesket – hvis det i det hele taget anerkender en religion – tilbøjelig til at være dogmatisk og underligt uvillig til at bruge tænkeevnen. De lægger overdreven vægt på tradition, dogmer, doktriner, trosretning og former, og de taber ofte kontakten til det indre liv. De er blinde for, at indre erfaring og oplysning er en nødvendighed. 5. stråle mennesket er ofte meget egoistisk og grådigt, og hvis karakteren ikke modificeres af påvirkning fra andre stråler – især 2., 3. og 6. stråle – har de tendens til at holde deres opdagelser og besiddelser for sig selv – eksempelvis ved at tage patent på opfindelser. I modsætning til den tendens, elsker det udviklede menneske på 2. eller 6. stråle at dele alle opdagelser og gaver med andre, for interessen for verdens velfærd er ofte årsagen til forskningen. Den klippefaste tro, som det åndeligt slumrende 5. stråle menneske har på analytiske processer og håndgribelige beviser, kan nogle gange gøre det næsten blindt for de basale principper, der ligger til grund for manifestationen, og det er uimodtageligt for inspiration og intuition.

Den største lidelse, som 5. stråle mennesker kan opleve, skyldes beviser på, at de er på afveje – især når det medfører, at de bliver latterliggjort eller set ned på. De føler sig dybt såret over ethvert mentalt nederlag og den ydmygelse, det medfører.

5. stråle menneskets mest aktive princip, som ofte bruges, er mentallegemet eller lavere manas. Farven er citrongul. Ædelstenen er en topas, og symbolet er den femtakkede stjerne. 5. stråle svarer til 3. stråle, og 5. stråle er det konkrete udtryk for 3. stråles abstrakte egenskaber og evner. Til sidst smelter de to stråler sammen

til et enkelt bevidsthedsredskab og levendegør begge legemer og strålers højeste egenskaber. Blandt kunstarterne repræsenterer 5. stråle malerkunsten.

Den hermetiske filosofi var kernen i den egyptiske religion, og grundtonen var sandhed. Religionen var især præget af 5. stråle, der også kommer til udtryk i det skolastiske²⁹ aspekt i enhver verdensreligion.

Sherlock Holmes³⁰ og alle andre detektivers klarttænkende konklusioner og juristens kolde, klare ræsonnementer er gode eksempler på den systematiske tænkeevnes funktion, som normalt er stærkt dominerende hos 5. stråle mennesker.

Der siges at præsident Abraham Lincoln – engang da han var på en togrejse med en ven – blev han opmærksom på nogle får på en mark. *"Fårene er blevet klippet fornylig"*, sagde vennen. Abraham Lincoln kiggede ud af vinduet og svarede: *"Ja, på den her side"*.

29 Skolastik er siden renæssancen en betegnelse for videnskab, navnlig filosofi og teologi, af den art, som fra ca. 1100 blev praktiseret ved den højere undervisning i Europas vestlige skoler og fra ca. 1200 især ved universiteterne.

30 Sherlock Holmes er en litterær skikkelse, der er skabt af den engelske læge og forfatter sir Arthur Conan Doyle.

7. KAPITEL

SJETTE STRÅLE

De egenskaber, der især karakteriserer 6. stråle, er opofrende kærlighed, gløddende begejstring for en sag, brændende engagement, målbevidsthed, uselvvisk hengivenhed, tilbedelse og inderlig medfølelse med andres lidelser – ofte i så høj grad, at de kan skabe empati,³¹ eksempelvis som i tilfældet med Kristi sårmerker. Desuden er 6. stråle mennesket karakteriseret af idealisme, der kommer til udtryk som praktisk tjenestearbejde og loyalitet, som er "ærens inderste kerne". 6. stråles mennesketype er mystikeren, det menneske, der fuldt og helt går op i sin religion, helgenen og gurun. Det er den aktive filantrop, martyren, evangelisten, missionæren og reformatoren. Som eksempler kan nævnes broder Lawrence,³² den hellige Frans af Assisi, den hellige Clara af Assisi, den hellige Teresa af Avila (3. og 6. stråle) og general William Booth³³ (6. og 1. stråle).

Idealet er total hengivelse og selvopofrelse til døden for et ideal, en sag eller en leder. Det omfatter desuden uselvvisk tjeneste for at reducere verdens lidelser, som føles meget stærkt. Det er drivkraften i det udviklede 6. stråle menneskes liv, som betragter Gud som selvopofrelsens, kærlighedens og godhedens princip. Uanset om 6. stråle mennesket er soldat, elsker, filosof eller videnskabelig forsker, er det "tro til døden" mod sit ideal. Det betragter egoisme, had, individualisme, foranderlig loyalitet, forræderi over for enkeltpersoner eller ansatte i offentlige tillidshverv som de største onder.

6. stråle mennesket opnår resultater via ekstrem målrettethed. Det driver hengivenheden for idealet så vidt, at det helt fortaber sig i det, og på en måde bliver det selve inkarnationen af idealet. I begejstringens ild opbrænder 6. stråle mennesket både sine egne karakterfejl og de ydre forhindringer, der står i vejen for opnåelsen af idealet. Hvis 6. stråle mennesket fungerer som lærer, inspirerer og opildner det og vækker bl.a. heltedyrkelse og loyalitet hos eleverne. Målet er uselvvisk og fuldkommen tjeneste under Guds vilje.

Blandt de fejl og mangler, man finder hos 6. stråle mennesker, kan man nævne sentimentalitet, lidenskab, fanatisme, intolerance, tilbøjelighed til at blive totalt besat af en idé, at lade sig forblinde samt fanatisk og blind heltedyrkelse. 6. stråle mennesker lider meget, hvis venner, de holder af og har tillid til, er illoyale over for dem. Og det samme gælder, hvis de bliver misforstået og fejlvurderet – især, når det drejer sig om motiver.

Princippet på menneskets niveau er astrallegemet.³⁴ Farven er rosenrød og ildagtig. Ædelstenen er en rubin. Symbolet er en rose med de fire kronblade, der er formet

31 I den empatiske proces bliver man revet med i et andet menneskes sindstilstand.

32 Broder Lawrence blev født Nicolas Herman i Hériménil i det østlige Frankrig.

33 General William Booth er grundlæggeren af Frelsens Hær.

34 Astrallegemet er legemet for menneskets følelser. Den består af en stofform, som er mere subtil end den fysiske æter. Astrallegemet kaldes astral, fordi det er selvløsende.

som et ligearmet kors. 6. stråle svarer til 2. stråle, og 6. stråle er et aktivt udtryk for mange af 2. stråles egenskaber. Blandt kunstarterne repræsenteres 6. stråle af arkitekturen, som kaldes "frossen musik".

Kristendommen er primært en 6. stråle religion – især i forhold til troens hengivenhedsaspekt og de mystiske karaktertræk. 7. stråle er imidlertid stærkt repræsenteret i religionens ceremonielle former, som muligvis når et højdepunkt i eukaristien³⁵, ved kroninger og i forbindelse med præsteordinationer og bispevielser.

I kapitlet om stråleblandinger omtales nogle verdenskendte personer, som repræsenterer 6. stråles egenskaber.

³⁵ Eukaristi er oprindeligt en betegnelse for Jesu takkebøn over brød og vin, som han ved den sidste nadver aftenen før sin korsfæstelse gav til apostlene som sit legeme og blod.

8. KAPITEL

SYVENDE STRÅLE

De egenskaber, der især karakteriserer mennesket på 7. stråle, er storsind og respektfuldhed både i karakter og i adfærd. 7. stråle mennesket holder af pomp og pragt – både i forbindelse med sin stilling og som person. Det sætter pris på ordnet aktivitet, præcision, dygtighed, elegance og værdighed. Det interesserer sig meget for politik, forskellige kunstarter og store ceremonier, og det føler sig tiltrukket af magi for at opdage, beherske og frigøre naturens skjulte kræfter, men også for at samarbejde med de intelligenser, som er forbundet med naturkræfterne.

7. stråle mennesketypen er politikeren – i ordets virkelige betydning – sceneinstruktøren, ceremonimesteren, ritualisten, magikeren, esoterikeren og præsten inden for ceremonielle ordener.

Idealerne er fuldkommen og uovervindelig kraft, ægte adel, der viser sig både i form og ånd, fysisk effektivitet, perfektion, saglighed og orden i alle livets forhold, præcis overholdelse af tidspunkter i forbindelse med aftaler, indiskutabel magt til at beherske og styre skjulte kræfter både i sin egen natur og i selve naturen. Det hele er inspireret og gjort stærkt af en viljekraft, der er relativt almægtig. 7. stråle mennesket kan f.eks. have følgende motto:

"Hvis det er værd at gøre en ting, er det også værd at gøre den godt".

Det gælder uanset om det drejer sig om en rejse, en fest, et digt, en parade, en militæraktion eller et magisk ritual. For 7. stråle mennesket er Gud ordenens princip i alt. Kaos er det største onde. Drivkraften er ønsket om at få kontrol over naturens kræfter og intelligenser og give dem mulighed for præcist at komme til udtryk i overensstemmelse med Guds plan.

Resultaterne opnås ved at skabe syntese mellem mange faktorer for at nå et klart defineret mål. 7. stråle mennesket samler grupper, som trænes til forenet handling inden for politik, kunstarter, parader, dramatisk kunst og opera, som er eksempler på metoden. Andre eksempler er brug af rituelle beklædninger, farver, symboler, yantraer og mantraer i forbindelse med ceremonier. Når 7. stråle mennesket fungerer som lærer, bruger det både dramatiske og personlige beskrivelser i sin undervisningsteknik. Det bruger også 1. stråles metoder. Målet er dobbelt, for det ønsker at blive en åndelig magiker, og at leve et liv, der er fuldkommet – selv i de mindste detaljer. Eksempelvis er frimureriets logearbejde både et ceremonielt og et praktisk udtryk for 7. stråles egenskaber. De samme egenskaber er også repræsenteret i verdensreligionernes ritualer.

Som eksempler på 7. stråle menneskers fejl og mangler kan man nævne pralende adfærd, ubeskyndethed, manglende samvittighed, begejstring for magt og profession, tilbøjelighed til at bruge mennesker som redskaber, udtryksløs formalisme og mekanisk udførelse af ceremonier uden indsigt i deres åndelige betydning, tendens til

at nedværdige sig til at praktisere sort magi, besværgelser, åndemaneri og lavere former for politik. 7. stråle mennesker lider meget, når de udsættes for ydmygelse, tab af ydre magt, uvenlig kritik – især fra en underordnet – og hvis det udsættes for grov opførsel.

Princippet på menneskets niveau er det fysiske legeme. Farverne er purpur og safirblåt. Ædelstenen er en ametyst. Symbolerne er det højredrejede svastika og den syvtakkede stjerne. 7. stråle svarer til 1. stråle, og 7. stråle repræsenterer 1. stråles kraft, når den kommer til udtryk i fysisk handling. 7. stråles kunst er billedhuggerkunsten, som kaldes "frossen dans".

Man påstår, at i nutiden er 6. stråles generelle indflydelse aftagende og ved at blive erstattet af 7. stråles indflydelse. Det vil påvirke tendenserne inden for naturvidenskaben, som vil begynde at udforske det sædvanligvis usynlige univers. Forskerne vil også undersøge menneskets metafysiske sanser, evner og psyke, sådan som det allerede sker i forbindelse med ESP³⁶ og psykosomatisk lægevidenskab. Man vil begynde at udforske og udnytte naturens skjulte kræfter – sådan som det allerede sker ved kernespløtning. I det offentlige liv vil 7. stråles indflydelse påvirke den kollektive smag for pragt og ceremonier.

I kristendommen viser 7. stråle sig i anglo-katolicismens bevægelse i retning af højkirken, og i en voksende erkendelse af ceremoniers åndelige betydning og kraft. Det ses også i organisationer, som anstrender sig for at etablere samarbejde mellem grupper, sekter og trosretninger i forsøg på at etablere verdensreligionernes broderskab eller religionernes parlament (2. stråle samarbejde og 7. stråle koordinering). 2. og 3. stråles egenskaber også er under udvikling, og derfor vil 7. stråles voksende indflydelse vise sig i verdensforholdene som en tendens til at bruge mægling og samarbejde i stedet for magt, når man ønsker at løse konflikter. Efterhånden som strålens indflydelse gradvis gør sig mere gældende og kombineres med en tilsvarende udvikling af menneskets højere, synteseskabende tænkeevne, vil tendenserne blive stærkere, og til sidst virkeliggøres de idealer, der ligger til grund for FN og dermed beslægtede organisationer som f.eks. UNESCO, IRO (den internationale flygtningeorganisation), lokale forsvarspagter og verdenskonferencer.

36 ESP betyder ekstrasensorisk perception, som er en opfattelse af ting og begivenheder med metafysiske sanser. Se J.B. Rhine: *The Reach of the Mind*, p. 30

9. KAPITEL

STRÅLEBLANDINGER

Hvis man undervejs i læsningen har forsøgt at fastlægge sine egne stråler ved at bruge bogens oplysninger på sin egen personlighed, har man uden tvivl opdaget, at et menneske er præget af mere end én enkelt stråles egenskaber, for de karakteristiske egenskaber ved en enkelt stråle dominerer ikke hele personligheden. Men hvis man laver en grundig analyse af sig selv, vil man som regel opdage, at man er tilbøjelig til konsekvent at bruge en systematik, som kendetegner én af strålerne.

Som nævnt er der forbindelser mellem strålerne – de primære og de sekundære. 1. og 7. stråle er nært knyttet til hinanden. Det samme gælder 2. og 6. stråle og 3. og 5. stråle. Desuden kan de første tre stråler, som er abstrakte stråler eller livsstråler, betragtes som primære eller åndelige, mens de tre sidste er sekundære eller formstråler. 4. stråle svarer til den naturlige bro (antahkarana) eller forbindelse både mellem de beslægtede par og mellem de tre primære og de tre sekundære stråler.

Målet er fuldkommen udvikling af alle syv strålers egenskaber, og derfor er det nødvendigt, at de forskellige aktiviteter og forhold under den lange række af inkarnationer³⁷ i den fysiske verden lidt efter lidt omfatter alle de karakteristiske kvaliteter ved samtlige stråler. Det findes der eksempler på hos verdenshistoriske skikkelser, og de fleste har givet udtryk for en blanding af to og nogle gange flere strålers egenskaber. Hos faraonerne og hos Alexander den Store, Julius Cæsar, Napoleon Bonaparte og andre herskertyper var det eksempelvis 1. stråles kraftspekt, der var dominerende. Men hvis man nærstuderer deres liv, afsløres der imidlertid markante forskelle imellem dem, og det skyldes, at 1. stråles egenskaber var blandet med andre strålers indflydelse.

Richard Wagner var tilsyneladende især præget af 4. og 7. stråles egenskaber. Han var en kunstner, der kombinerede mange kunstarter i ceremonielle beskrivelser af esoteriske og åndelige sandheder. Han var også digter, dramatiker, filosof og en fremragende prosaforfatter (3. stråle). For at skabe en bestemt virkning i sine operaer kombinerede han de forskellige evner til en enhed (7. stråle). Han var en ildsjæl, som skjulte den mystiske impuls (6. stråle). Hans musik og budskab åbenbarer sandheden om, at de individuelle sjæle er ét med Verdenssjælen, og til sidst skal alle virkeliggøre den iboende enhed. Richard Wagner var en af de første, som i kærlighedsduetten i Tristan og Isolde løfter menneskets kærlighed op til at blive en åndelig oplevelse af enhed (2. stråle). For at nå sine mål skulle Richard Wagner finde og levendegøre nye kunstformer, nedbryde eksisterende skranker og frigøre musikken (1. stråle). Han var dybt grebet af tanken om at danne kunstarternes broderskab (2. stråle), og han dedikerede hele sit liv til menneskehedens genopbyggelse, og til formålet brugte han kunstarterne som sine redskaber (6. og 4. stråle).

³⁷ Reinkarnationslæren er læren om menneskets åndelige udvikling ved hjælp af mange inkarnationer på Jorden. Læren er underforstået her i bogen. Se Geoffrey Hodson: *Reincarnation, Fact or Fallacy?*

Richard Wagner var desuden en stor menneskeven, og hans kærlighed strømmede desuden ud til dyrerigets medlemmer. I hans breve er der smukke hentydninger til kæledyr, og i en af hans afhandlinger tager han afstand til vivisektion.³⁸ Han tjente verden med sin sublim opfattelse af menneskelivet som sjælens udvikling mod fuldkommenhed (3. stråle). Han lod sine melodiers og harmoniers skønhed strømme ud over verden (4. stråle), og han havde en speciel evne til at fascinere menneskers hjerter (2., 6. og 7. stråle). Hans værker rummer skatte af visdom og skønhed (2. og 4. stråle). Iflg. den esoteriske lære var han en reinkarnation af den kendte græske dramatiker Sofokles.³⁹

Leonardo da Vinci (1452-1519) er bedst kendt for sine malerier – især "Mona Lisa" i Louvre museum i Paris. Men han havde også stor succes som videnskabsmand, opfinder og profet. På disse områder demonstrerede han henholdsvis 4., 5. og 3. stråles egenskaber. Han kendte tilsyneladende det heliocentriske system⁴⁰ i mere end 30 år, før det blev offentligt fremlagt af Kopernikus (5. stråle). Han var velbevandret i filosofi (3. stråle), anatomi, astronomi, botanik, naturvidenskab, lægekunst, optik og meteorologi – ja endda i flyvning. Han opnåede store resultater på alle områder, og han videregav sin viden, som stadig bruges af nutidens forskere inden for naturvidenskaben. Han havde detaljeret kendskab til arkitektur (6. stråle), musik (4. stråle) og krigsførelse (1. stråle). Han udformede planer til masseproduktion af kanoner, ammunition og et våben, der kan betragtes som kampvognens (tankens) forgænger.

Leonardo da Vinci studerede omhyggeligt fuglenes liv og deres vinge- og fjerbevægelser for at afsløre hemmeligheden ved fuglenes evne til at flyve. Nutidens flykonstruktioner afviger ikke meget fra de retningslinjer, han anviste. Konstruktionen af hans vandturbiner er næsten nutidig. Det samme gælder hans odometer (kilometertæller), et instrument der målte afstande ved at tælle et hjuls omdrejninger. Han opfandt et mekanisk hejseværk, og han lavede en tegning til et skib, der blev drevet af et skovlhjul, et cantileversvinghjul.⁴¹ Han opfandt bl.a. en selvkørende vogn og rullelejer. Han byggede kanaler med slusesystemer, som stadig er i brug i Milano og ved Panamakanalen. Han var på den måde et enestående eksempel på en blanding af 3., 4. og 5. stråle, når kvaliteterne kommer til udtryk i et højt udviklet menneske. Og han havde desuden evner og egenskaber, der karakteriserer de fire øvrige stråler.

Den abstrakte kunstmaler Joseph Albers⁴² arbejde og tænkning er et eksempel på kombinationen af 3., 4. og 5. stråle. I *The Times* beskrives hans værker som følelsesforladte abstraktioner, der hovedsagelig består af lige linjer og vinkler, tyndt malet og i rene farver. Ved første øjekast er hans maleriers enkelthed og klarhed kedelige, for der er ikke noget klart defineret i hans motiver. Men der er alligevel en finesse ved hans kontraster og perspektiv, for han får formerne i sit maleri til at skifte plads og ændre sig, mens man ser på dem – selv farvenuancerne ser ud

38 Vivisektion er undersøgelse af levende forsøgsdyr med kirurgiske eller andre skadelige indgreb i forbindelse med forskning. Oprindeligt blev indgrebene udført uden at bruge anæstesi.

39 Sofokles (ca. 495-406 f.Kr.) var græsk tragediedigter. Han blev født i Kolonos nord for Athen, og han levede et langt og succesrigt liv.

40 Heliocentrisk betyder "med Solen som midtpunkt". Det heliocentriske verdensbillede har Solen som ubevægeligt centrum, og planeterne bevæger sig omkring dette centrum.

41 Cantilever betyder spærhoved, der er et dragersystem til broer med flere åbninger (cantileverbroer).

42 Josef Albers (1888-1976) var tysk pionér inden for abstrakt malerkunst og én af de mest indflydelsesrige kunstnere i Bauhaus-gruppen.

til at veksle. "Jeg vil have mine malerier til at gøre noget – miste deres identitet. Jeg forventer af mine farver og former, at de gør noget, som de ikke selv ønsker at gøre. Jeg vil for eksempel gerne tvinge en grøn farve til at se ud, som om den er rød. Hele mit arbejde er eksperimentelt. Når folk siger, at der ikke er nogen følelser i mine malerier, er jeg enig med dem. Jeg siger, at præcision også kan gøre en tosset. Et lokomotiv er uden følelse, og det samme er tilfældet med en bog om matematik – men for mig er begge dele spændende". (5. stråle).

London-avisen *Observer's* diplomatiske korrespondent omtalte i *The New Lealand Herald* Englands statsminister Clement Richard Attlee som "en kompetent og fredselskende leder, der ikke har fået sit embede pga. sine personlige positive egenskaber, men snarere fordi han fungerer som formidler (3. stråle). Alligevel er han fuldstændig herre over sit kabinet, og han har stilfærdigt foretaget ændringer i kabinetsstrukturen, der lægger flere af magtens tøjler i hans hænder, end det nogensinde før har været tilfældet med en britisk statsminister i fredstid (1. og 3. stråle).

"Man har ofte ment, at hemmeligheden ved Clement Richard Attlees (1883-1967) magt stammede fra hans store ærlighed – men årsagen er endnu dybere. Clement Richard Attlees styrke var udtryk for en særlig form for disciplineret selvstændighed (1., 3., 5. og 7. stråle). Clement Richard Attlee kunne hvile i sig selv. Han lod sig ikke påvirke af manglende popularitet. Når det drejede sig om principielle afgørelser, lod han sig ikke påvirke af hverken ros eller utilfredshed fra nære venner – og derfor havde han ikke ret mange (1. og 3. stråle). Han havde evnen til selv at tage afgørelser og at følge sin egen analyse af begivenhederne til dens logiske konklusion uden at blive bekymret, hverken pga. omgivelsernes følelser eller sine egne, og uden at lade sig påvirke af sin egen frygt eller forfængelighed (1., 3. og 5. stråle). Hvis en politiker skal manøvrere, er det nødvendigt at være i besiddelse af taktisk dygtighed og behersket smidighed (3., 5. og 7. stråle). Set i det lys var Clement Richard Attlee særdeles godt udrustet. Han red endda med held en storm af i sit eget parti, især pga. et intelligent valg af tidspunkt. Han vidste, hvornår han skulle forholde sig i ro, og hvornår sagen havde sit højdepunkt (3. og 5. stråle). De, der udfordrede ham, var aldrig helt klar over, hvordan de blev besejret (3. stråle). Desuden havde han en næsten instinktiv fornemmelse af, hvordan de menige medlemmer af hans eget parti og befolkningen som helhed ville reagere (2. og 3. stråle).

Til forskel fra sin familie – hans far var liberal og tilhænger af William Gladstone – blev han i al stilfærdighed socialist ved at gennemføre sine egne idéer (3. og 5. stråle). Clement Richard Attlees bosatte sig faktisk blandt de fattige i Londons East End, og i det dengang uudviklede arbejderparti 'fandt han sig selv'. Han var på en måde emigreret til en ny verden, som han selv havde valgt (1. stråle), men i bagagen havde han sin vanemæssige loyalitet (6. stråle), sin idealisme og sine lederevner (1. stråle), og han faldt godt til i East End, som blev det varmeste og lykkeligste element i hans liv (2. og 6. stråle). Arbejderpartiet var havnet i en næsten håbløs situation – fuldstændig besejret og splittet i stridende fraktioner. Den loyale (6. stråle), beskedne, upartiske (3. stråle), klarhjernede (5. stråle) og beslutsomme (1. stråle) Clement Richard Attlees – der havde modet og sin upersonlige holdning – var netop i besiddelse af de egenskaber, der var behov for. Han viste, at han kunne klare meget, og han demonstrerede opfindsom statsmandskunst. Det fremgik af hans overraskende løsning på det indiske dilemma (1., 3. og 5. stråle)".

General William Booth, der grundlagde Frelsens Hær, og som var en meget magtfuld mand, der viste en uimodståelig begejstring og et glødende engagement, var

et eksempel på en blanding af 1. og 6. stråles karakteristiske egenskaber. Hans brændende tro på og iver efter at frelse sjæle (2. og 6. stråle) kom naturligt til udtryk i hans aktive kamp mod det onde (1. stråle). Han kaldte sit blad *War Cry (Krigsråbet)*. Han drog med sine tilhængere, der var organiseret som en "hær", i "felten" med flag, uniformer, trommer, bækkener og hvad der ellers hørte til krigsførelse. I mange byer kaldes Frelsens Hærs hovedkvarter *Citadellet*. I betragtning af de farver, som svarer til strålerne, er det interessant at se, at den farve, der bruges mest i Frelsens Hær på uniformer og til faner, er den røde.

Kardinal Henry Edward Manning – der var en stor beundrer af general William Booth – var også et godt eksempel på en blanding af 6. og 1. stråle. Instinktivt fornemmede han, at han ikke skulle være teolog ligesom kardinal John Henry Newman – en belæst eneboernatur (en blanding af 5. og 3. stråle) – men samtidig var han korsfarer (6. stråle). På samme måde som med general William Booth betragtede kardinal Henry Edward Manning også religionen som en kamp for at frelse sjæle. Han ønskede sig magt til at føre krigen effektivt, og han havde en meget stærk følelse af sit ansvar som leder. Han kunne kaldes en åndelig imperialist. Han var den fødte hærfører, og han indledte en aggressiv kampagne for katolsk ekspansion (1. stråle). Han havde brændende kærlighed til sandhed og fri forskning (3. og 5. stråle), og derfor betragtede John Henry Newman kirken som et universitet, hvorimod Henry Edward Manning med sit brændende ønske om sejr betragtede kirken som en hær, hvor ingen skulle stille spørgsmål eller føle tvivl, for det ville svække beslutsomheden (1. stråle). Uden at underkende Henry Edward Manning anseelse har tiden vist, at han havde uret og John Henry Newman havde ret. De katolske institutioner i Oxford vidner om, at John Henry Newmans tro på værdien af viden (5. stråle) og forståelse (3. stråle) og religiøs oplevelse (2., 4. og 6. stråle) var rigtig, og det var de bedste midler til bekæmpelse af det onde. På baggrund af de tre mænds liv og karakter kan man konkludere, at general William Booth var domineret af 6. stråle, mens 1. stråle var kraftig udviklet, mens det hos kardinalerne Henry Edward Manning og John Henry Newman var henholdsvis 1. og 3. stråle, der dominerede 6. stråle.

Hypatia, der led martyrdøden år 415,⁴³ og Giordano Bruno (1548-1600) – der begge siges at være reinkarnationer af samme sjæl – viste begge tydelige 6. stråle egenskaber, og de var kombineret med og modificeret af en usædvanlig udvikling af 3. og 5. stråles evner og egenskaber. Desuden havde begge sjæle udmærkede evner som talere og forfattere. Begge døde som martyrer, og dermed øjensynliggjorde de en typisk 6. stråle egenskab – viljen til at acceptere enhver lidelse og ofre alt – selv livet – for et ideal og en sag.

Pythagoras (540-510 f. Kr.) var græsk filosof. Han grundlagde den pythagoræiske skole, og det var den, der opdagede den faktor, der er udtrykt i læresætningen: *"I retvinklede trekanter er summen af kateterens kvadrater lig med kvadratet på hypotenusen"*.⁴⁴ Pythagoras opdagede desuden det heliocentriske system og de matematiske principper, som musikken er baseret på. Han viste i det hele taget i høj grad 3. og 5. stråles intellektuelle egenskaber. Desuden havde han usædvanlige evner som lærer. Iflg. åndsvidenskaben er han blevet mester (5. indvielse), og han formidler nu den visdom, kærlighed og medfølelse, som er karakteristisk for 2. stråle.

43 Hypatia er en kvinde, der underviste i græsk filosofi, og som udmærkede sig ved sin visdom, skønhed og rene livsførelse.

44 Læresætningen er fejlagtigt opkaldt efter Pythagoras, for han var den første, der udbredte den, men han opdagede den ikke.

Det siges, at dronning Victoria⁴⁵ var en reinkarnation af kong Alfred.⁴⁶ De var begge fremtrædende monarker og tydeligvis 1. stråle typer. Alfred Tennyson sættes på samme måde i forbindelse med Virgil.⁴⁷ De var begge digtere (3. stråle) og kunstnere (4. stråle), og havde metafysiske oplevelser på et højt plan (2. og 6. stråle). William Gladstone, der angiveligt var en reinkarnation af samme sjæl som den romerske taler, statsmand og forfatter Marcus Tullius Cicero⁴⁸ (106-43 f.Kr.), afslørede i begge inkarnationer 1., 3., 4. og 7. stråles egenskaber.

Enhver begavet kunstner, som føler stor kærlighed til skønhed, og som mener, at det vigtigste i livet er at give fuldkomment udtryk for følelsen i sine værker, er enten et 4. stråle menneske, eller det har udviklet 4. stråles egenskaber i et usædvanligt omfang. Den stråle, som efter 4. stråle er den mest dominerende, vil sandsynligvis være afgørende for valget af kunstarter, midler og udtryksformer. Hvis det drejer sig om dans og billedhuggerkunst, vil det sandsynligvis være 1. og 7. stråle, og kunstarterne vil afspejle stråleindflydelsen. Eksempelvis betragtes ballet som en 7. stråle kunstart, hvorimod solodans peger i retning af 1. stråle.

2. og 6. stråle i kunstneres karakter vil sandsynligvis få dem til at vælge musik og arkitektur, og de to kunstarter vil igen blive påvirket af tendenser, som stammer fra andre stråler. De berømte klassiske komponister udtrykker meget forskellig originalitet, der viser sig i deres kompositioner, men for at være i stand til at opfatte abstrakte idéer og udtrykke dem i overensstemmelse med de matematiske love skal 3. og 5. stråle også være veludviklet hos dem alle.

Kunstnere, hvor 3. og 5. stråle har næst stærkeste indflydelse, vil automatisk føle sig tiltrukket af litteratur og malerkunst – og deres valg vil være i overensstemmelse med indflydelser fra andre stråler. En forfatter, som er under kraftig påvirkning af 4. stråle, vil måske være fremragende inden for digtekunsten, mens en filosof eller videnskabsmand eller -kvinde nok vil foretrække den mere frie prosaform.

Kunstmaleren på 1. stråle vil primært fokusere på vovede massevirkninger i stedet for på udviklede detaljer, hvorimod kunstmaleren med 5. stråle vil bruge sidstnævnte metode. Abstraktioner hos en kunstner er tegn på en stærk 3. stråle, mens klarhed og intention viser, at der er indflydelse fra 5. stråle. Den ægte kunstner har evnen til at begejstre og undre. Ved hjælp af skønhed vil det være muligt at fastholde og glæde kunstinteresserede, der er modtagelige for kunstværkets påvirkning.

Buddhas og Kristi liv og personlighed er perfekte eksempler på fuldkommen udvikling af en enkelt stråle. I deres arbejde gav de i høj grad udtryk for visdom, kærlighed og enhed med alle mennesker, som er karakteristisk for 2. stråle. 2. stråles forbindelse til 6. stråle blev tydelig, da Kristus døde, for han ofrede sit fysiske liv for de sandheder, han var kommet for at meddele – ikke mindst budskabet om næstekærlighed og selvopofrelse. I dyb respekt for de ophøjede skikkelser er det forhåbentlig tilladt at sammenligne dem med deres forgænger Shri Krishna, for alle tre gav desuden udtryk for de fem andre strålers egenskaber og kvaliteter i deres højeste form. De viste sandt mesterskab i ledelse af mennesker (1. stråle). De var filosoffer, som

45 Dronning Victoria (Alexandrina Victoria) (1819-1901) var dronning af det forenede kongerige Storbritannien og Irland fra 1837 og den første kejserinde af Indien fra 1876 og indtil sin død.

46 Alfred den Store (849-901) var konge af England (871-901) og sønnesøn af Egbert af Wessex, der havde forenet de syv angelsaksiske småriger.

47 Publius Vergilius Maro (70-19 f.Kr.) kaldes normalt Virgil eller Vergil. Han var romersk digter.

48 Marcus Tullius Cicero (106-43 f.Kr.) var romersk politiker, retoriker, jurist og skribent.

havde fuldkommen forståelse (3. stråle). De var kunstnere i kraft af skønheden i deres liv og lære og i det sprog, de brugte for at kommunikere deres budskab (4. stråle). Som videnskabsmænd, var de ikke alene i besiddelse af en dybtgående fysisk og metafysisk viden, men de havde også evnen til at fremlægge den (5. stråle). De var fuldkomne legemliggørelser af ophøjet idealisme, og de havde evnen til at vække den samme idealisme hos andre (6. stråle). Og som magikere – især den største magi af alle – skabte de forvandling af menneskers liv og karakter (7. stråle). Engang vil alle mennesker opnå en tilsvarende syvfoldig udvikling, selv om den monadiske stråles egenskaber stadig vil være dominerende.

10. KAPITEL

PERSONLIGHEDENS STRÅLE

De syv principper eller elementer i menneskets individualitet kan betragtes som stofformer eller legemer, som monaden – menneskets åndelige livsenhed – bruger til at opnå erfaring, og til at give udtryk for sig selv. Monaden kaldes også *"gnisten fra den ene, guddommelige flamme"*, *"et åndedræt i det store Åndedrag"*, *"en ild-gnist fra den åndelige Sol"*, *"den udødelige kim"*, *"menneskeånden"* og *"sjælens logos"*. Betegnelserne beskriver – ganske vist ufuldkomment – de aspekter af den mystiske livsenhed, som befinder sig inderst inde i mennesket, og som både er en selvstændig enhed og en uadskillelig del af den Universelle Ånd.

Monaden betragtes som kilden til det objektive, syvfoldige menneske. Som udtrykket *"den udødelige kim"* antyder, er monaden et frø, der stammer fra det guddommelige "livstræ" – et frø, der rummer mulighederne for alle de kræfter og evner, som findes i det træ, frøet stammer fra – dvs. den transcendent og immanente guddom.

Man siger, at monaden aldrig forlader "Faderens skød". Menneskets guddommelige ånd bliver i Faderens flamme i den ufatteligt lange periode, hvor den manifesterer sig igen og igen som et syvfoldigt menneske. Den sender eller projicerer en stråle af sin egen kraft, sit eget liv og lys ud i det objektive univers, som er dens udviklingsområde. Den monadiske stråle strømmer ud via et af den treenige guddoms tre aspekter, og derefter via en af de syv ærkeengle, og gennem en af dem viser Guddommen sig som den, der udstråler og opbygger et verdensalt. Pga. de tætte relationer bliver det objektive udtryk for menneskets monade farvet eller præget af egenskaberne fra det aspekt af Guddommen og den ærkeengel, som udstråler den. Selv om alle muligheder findes i enhver monade i alle dens efterfølgende manifestationer, er der én bestemt egenskab, som er dominerende.

Hvis man ønsker at kende sin egen eller en andens stråle, vil det derfor være nødvendigt at løfte bevidstheden helt op eller ind til monaden – eller i hvert fald til det højeste udtryk for monadens nuværende individualitet, dvs. den åndelige vilje eller atma, for strålens farve viser sig på det atmiske plan. Kun en meget højt udviklet esoteriker er i stand til at foretage undersøgelsen.

Stråleegenskaberne begynder så småt at komme klarere til udtryk hos stadig flere mennesker i den nuværende evolutionsperiode, og derfor vil en omhyggelig undersøgelse af et menneskes karakter som regel give et ret pålideligt billede af et menneskes stråle. Hvis man forsøger, er det vigtigt at huske, at selv om alle de syv strålers kvaliteter og evner er til stede i ethvert menneske, kan personlighedens dominerende stråle skifte fra inkarnation til inkarnation – eller endda i løbet af en enkelt inkarnation – for at skabe en alsidig udvikling. Der findes imidlertid bestemte kendetegn, der måske kan afsløre den stråle, man tilhører – blandt andet den egenskab, der er den mest fremherskende i karakteren, og den, der beundres mest i andres karakter. Det er drivkraften i livet, og det mål man især stræber efter. Det er den måde, man bruger for at skabe de resultater, man ønsker,

men det repræsenterer også de mest markante svagheder – først og fremmest de svagheder, som man har vanskeligst ved at udtrykke.

Indtil man er meget tæt på mesterindvielsen (5. indvielse), vil stort set alle gennemgå en uharmonisk udvikling. Man kan være habil på nogle områder og måske endda kompetent specialist med ædle egenskaber på andre områder, men der er desuden klare fejl, mangler og begrænsninger. Hos nogle mennesker kommer det måske til udtryk som nærighed i personlige forhold, mens der på andre områder vises stor-sind. Fejlvurderinger og mangel på indsigt og visdom kan påvirke dømmekraften og begrænse effektiviteten hos mennesker, der ellers viser statsmandskunst af høj kvalitet. I meget store, men endnu ufuldkomne menneskers karakter er der en slags bjerge og dale. De mennesker, der gennemgår de tidlige udviklingsfaser, vil som regel i højere grad udtrykke strålernes mangler end deres egenskaber, deres negative aspekter i stedet for deres positive, selv om de positive kan dukke op ved bestemte lejligheder.

Sjælens udvikling eller – som man ofte kalder det – sjælens alder, har afgørende betydning, når det drejer sig om evnen til at få bugt med svagheder. Det er kun højere udviklede mennesker eller "gamle sjæle", der vil være interesseret i forædling – eller i det hele taget være i stand til at gennemføre processen. Den tid, der kræves til at overvinde en fejl eller dårlig vane, når man har erkendt den, er også afhængig af sjælens alder og udvikling, for de mere fremskredne mennesker er ofte i stand til hurtigt at forhindre, at et uønskeligt karaktertræk kommer til udtryk.

Det er med andre ord antallet af inkarnationer og den udvikling, der er resultatet af de fleste af inkarnationerne, der bestemmer, om det er strålerens positive eller negative aspekter, der kommer stærkest til udtryk i de vanemæssige tanker, motiver, følelser og handlinger.

1. stråle mennesket har helt bestemte egenskaber og tydelige karaktertræk som f.eks. viljekraft, beslutsomhed, tendens til at ignorere andres ønsker og begrænse deres frihed, et brændende ønske om positioner med magt og indflydelse og en naturlig evne til at herske og tage føringen, brug af styrke i nødssituationer, ofte uden hensyntagen til andres følelser, og tendens til irritation, hvis der opstår forhindringer. Hvis det er de dominerende karaktertræk hos et menneske, er der sandsynligvis tale om et menneske på 1. stråle.

2. stråle mennesket er kendetegnet af en erkendelse af, at lykke er afhængig af frihed i tanke og handling og villighed til at give andre den samme frihed til at tage intelligente beslutninger og lægge fornuftige planer, en altomfattende sympatisk indstilling, et stærkt ønske om at frelse og højne andre – især ved at dele sine ejendele med andre, evnen til at undervise og et stærkt ønske om at blive venner med sine fjender, så de kan samarbejde, samt karakterfejl som sentimentalitet og lidenskab – og hvis det er den type karaktertræk, der kommer til udtryk hos en person, kan man med roligt gå ud fra, at vedkommende er på 2. stråle.

3. stråle mennesket opfanger hurtigt abstrakte idéer og menneskers hensigter og karakter. Det er et menneske, der har evnen til objektive undersøgelser og til at organisere, planlægge og lede med visionær intelligens. 3. stråle mennesket er god til at spille skak, det har kærlighed til filosofi og beundrer de anerkendte filosoffer og strateger. Det opfatter hurtigt og har evnen til at forklare forskellige fænomener med udgangspunkt i et grundprincip. Det har evnen til at meditere i længere tid. Men det kan nogle gange være ubeslutsom, reserveret og have tilbøjelighed til

intriger, der kan gå helt til grænsen af samvittighedsløst bedrag. Hvis det er de dominerende træk i et menneskes natur, hører det sandsynligvis under 3. stråle.

4. stråle mennesket ønsker at udtrykke kærlighed til skønhed og harmoni. Det har en naturlig sans for rytme og balance. Det lever et liv, der er dedikeret til en kunstart. Det stræber efter at give verden skønhed. Det har tendens til at dramatisere og forklare idéer ved at udtrykke dem ved hjælp af afbalancerede former. Det har en evne til at fascinere, og blandt dets karakterfejl finder man indbildskhed, svaghed over for sig selv og tendens til at give efter over for skiftende stemninger. Hvis det er dominerende karaktertræk hos et menneske, er vedkommende sandsynligvis præget af 4. stråle.

5. stråle mennesket har en tænkeevne, der er logisk, analytisk og nærmest juridisk. Det sætter logik over alt andet, og det føler sig stærkt tiltrukket af den naturvidenskabelige metode. Drivkraften i menneskets natur er ønsket om nagelfaste facts. Det benytter diagrammer i forbindelse med studier og undervisning, og bruger den analytiske tænkning til en konstant udforskning og søgen efter den endelige sandhed om det, der udforskes. Det har fejl og mangler som f.eks. egoisme, overdreven kritik af andre, selvretfærdighed, principrytteri, intolerance, materialisme og påtrængende nysgerrighed. Hvis det er dominerende karaktertræk hos et menneske, udtrykker det 5. stråles egenskaber.

6. stråle mennesket er præget af, at det konsekvent viser glødende begejstring, stærk loyalitetsfølelse og en tydelig målrettethed i alt, hvad det tænker og gør. Det er et menneske, der er i besiddelse af hengivenhed og selvopofrelse – især i form af tjenestearbejde. Det kendetegnes ved, at beslutsomheden brænder i det indre som en uimodståelig åndelig kraft. Det er et menneske, der kan udtrykke karakterfejl som sentimentalitet. Det er let bevægeligt, og har tendens til fanatisme og lidenskabelighed. Hvis det er dominerende karaktertræk, er det 6. stråle, der præger karakteren.

7. stråle mennesket føler sig tiltrukket af åndsvidenskab og esoterisme – herunder ceremoniel orden og magi. Det har en stærkt udviklet sans for orden, system og metode. Det elsker at kombinere forskellige indflydelser, når det skal udtrykke idéer, og det appellerer både til sanserne og til intellektet. Det føler sig stærkt tiltrukket af elegance, pragt og af idealer som diskretion og et kultiveret sindelag. Det ønsker instinktivt at beherske usynlige kræfter for at kunne opfylde menneskehedens behov. Og hvis det desuden har fejl som f.eks. pedanteri og begejstring for magt og embede, er det altsammen tegn på, at det er et menneske på 7. stråle.

Man skal huske, at man reelt kun kan fastlægge den korrekte stråle efter en korrekt vurdering af monadens karakter, natur og indflydelse. Monaden – er den livsenhed, der befinder sig dybest inde i et menneske, og som først blev præget og farvet af en af de syv grundlæggende stråler – "de mægtige ånder, som står foran tronen".

Sjælens stråle er identisk med monadens, men i løbet af evolutionen udtrykker sjælen sig via sine inkarnerende personligheder. Derfor præges personlighederne gradvis fra inkarnation til inkarnation af alle strålernes egenskaber og kvaliteter. Hvis man studerede sjælen i en række inkarnationer, ville man uden tvivl afsløre en enkelt primær egenskab, der kendetegner alle de vigtigste aktiviteter, og som er udtryk for den monadiske stråle.

Hver enkelt personlighed bliver desuden påvirket af både enkelte stråler og af

strålekombinationer, og derved opstår der uendeligt mange egenskaber, evner og svagheder i menneskets natur. Alligevel vil en absolut objektiv iagttagelse af de faste underliggende tendenser – især i forhold til det, mennesket beundrer, og de metoder, det bruger for at nå sine mål – som regel afsløre den monadiske stråle.

Man kan eksempelvis følge de syv forskellige mennesketyper ind i en forretning og lægge mærke til, hvordan de handler. Hvis kunden i forvejen har foretaget et valg, og går direkte hen til den afdeling og disk, hvor tingen kan købes, kort afgiver sin ordre, venter roligt mens varen bliver pakket ind, betaler og går ud igen uden at se til højre eller venstre, udtrykker kunden 1. stråleegenskaber. Hvis kunden desuden bruger en del energi for at nå frem til disken, og hvis der ikke tages hensyn til andre kunder eller til ekspedienterne, og hvis kunden er lidt kort for hovedet, er det yderligere tegn på, at man står over for et menneske på 1. stråle.

En anden kunde tager derimod hensyn til andre kunders ønsker og rettigheder. Kunden lægger desuden mærke til træthed eller travlhed hos ekspedienten. Der vises forståelse for situationen, og kunden gør forsøg på at samarbejde – f.eks. ved at forklare, hvad varen skal bruges til. Hvis det efter en masse besvær alligevel ikke lykkes at finde den ønskede vare, og kunden enten giver en undskyldning eller køber en anden vare, vil der sandsynligvis være tale om et 2. stråle menneske.

3. stråle mennesket vil utvivlsomt have en plan for det, varen skal bruges til, f.eks. i forbindelse med boligindretning eller påklædning. Kunden vil også have en klar forestilling om den ønskede vares materiale, funktion, stil og farve. Kunden har udvalgt den specielle forretning, hvor der er størst sandsynlighed for at få varen. Valget vil være upersonlig, og kunden vil acceptere den vare, man tilbyder, udelukkende fordi den er i overensstemmelse med planen – eller den vil blive afvist, fordi den ikke er det. Hvis den rigtige vare findes, vil 3. stråle kunden som regel være indstillet på at betale den pris, der forlanges. Kun hvis kunden desuden er stærkt præget af 5. stråle, er der ikke tilbøjelighed til at diskutere prisen eller lade valget påvirke af, at man kan gøre en god forretning. Hvis ekspedienterne ikke har den ønskede vare, vil kunden nægte at handle uden at tage hensyn til ekspedientens følelser.

4. stråle mennesket vil uden tvivl være interesseret i varens udseende og skønhed. Det er en kunde, der kan bruge metoder, der er karakteristisk for alle stråler, i forbindelse med at planlægge og gennemføre en indkøbstur, men den dominerende faktor er skønhed og charme. Den behandling, ekspedienten får, vil næsten udelukkende afhænge af kundens humør og fysiske tilstand i det aktuelle øjeblik, og adfærden kan variere fra charmerende venlighed til total ligegyldighed overfor alle andres følelser end kundens egne. Præsentationen har stor betydning, når det drejer sig om det personlige farvevalg. Nuancer kombineres med stor dygtighed for at skabe en smuk farvesammensætning. Understrålerne vil utvivlsomt påvirke farvevalget – men den ægte kunstner vil sandsynligvis bruge enhver farvnuance for at opnå den virkning, som kunstneren forestiller sig. Hvis handlen afslører den kundetype, er der sandsynligvis tale om et menneske på 4. stråle.

5. stråle mennesket vil sandsynligvis være meget opmærksom på alle detaljer. Kunden vil ikke alene have en klar forestilling om valget i almindelighed, men også om genstandens eller materialets nøjagtige farve, facon og størrelse. Kunden vil ofte bruge en farveprøve som vejledning for ekspedienten og insistere på præcision. Prisen er vigtig. Varen skal være billig, og chancen for at gøre en god handel vil nogle gange påvirke valget. Kunden vil uden tvivl sammenligne med lignende

varer i andre forretninger, og købe i den forretning, hvor varen er billigst. Ved betalingen vil kunden så vidt muligt lægge det nøjagtige beløb på disken – men hvis det ikke er muligt, får kunden penge tilbage, og de tælles omhyggeligt. Når 5. stråle mennesket skal ud for at finde og købe varer, og når det beder om andres hjælp til det, kan indkøbsturen stille store krav til den andens tålmodighed. Selv om den vare, der ønskes, kan fås i den første forretning, de kommer ind i, skal de alligevel ind i andre forretninger, hvor varer, der er næsten lige så gode, måske er på tilbud. Forvirringen og ubeslutsomheden kan være særdeles irriterende – især for vennen – navnlig hvis vennen har en kombination af 1. og 7. stråle i sin natur, for så er vennen i stand til at tage hurtige beslutninger.

6. stråle mennesket og deres medmennesker på 2. stråle vil sandsynligvis foretrække varer med varme farver. Hvis det ikke er besat af én bestemt idé eller påvirkes af et stærkt begær under handlen, vil det være venlig og hensynsfuld over for ekspedienten. Når det skal vælge varer, vælger det ofte det generelle snarere end det særprægede. Og 6. stråle mennesket er tilbøjeligt til at lade sig påvirke af de varer, der er udstillet, eller varer, som velargumenterende ekspedienterne prakker det på. Det er en kundetype, der sandsynligvis er langt mere usikker i sit valg end de mennesker, der er under indflydelse af 1., 3. eller 5. stråle. Derfor kan det være en kunde, der er lidt vanskelig at ekspedere. Det er en kunde, der har tendens til at lade sig påvirke af tilfældige episoder under indkøbsturen – og især af den behandling, det får af både ekspedienter og andre kunder. Irriterende situationer kan få det til at handle ulogisk. Det kan endda gå så vidt, at det af ren og skær fornærmelse ikke vil købe en vare, der tydeligvis er den helt rigtige.

7. stråle mennesket vil forsøge at opnå fuldkommenhed i alt, hvad de køber – især når det drejer sig om personlig påklædning, smykker og boligindretning. Man kan roligt kalde 7. stråle mennesket for perfektionist. Det mest karakteristiske ved mennesketypen er sansen for skønhed, elegance, funktionalitet og en vis pragt. Forholdet til andre mennesker minder om mennesket på 1. stråle. Det er naturligt for 7. stråle mennesket at være høflig, hensynsfuld og taknemmelig over for andre mennesker. Prisen har stort set ingen indflydelse på valget, og det har en vane med at lægge et større beløb end nødvendigt på bordet uden at ulejlige sig med at tælle de penge, det får tilbage. 7. stråle mennesket har en imponerende storsindethed i karakter og adfærd.

Mennesker på hver af de syv stråler har hver især en bestemt egenskab, som de betragter som særlig positiv. For 1. stråles vedkommende er det *magt*. For 2. stråle er det *visdom*. For 3. stråle er det *forståelse*. For 4. stråle er det *skønhed*. For 5. stråle er det *kundskab*. For 6. stråle er det *hengivenhed* over for ét mål. Og for 7. stråle er det *orden*.

Det er en fordel at kende strålerne, hvis man ønsker at forstå andre mennesker – især de mennesker, der har en anden holdning til tilværelsen, og som bruger andre metoder, når de vil skabe resultater, og når de stræber efter mål, der er anderledes end dem, man selv stræber efter. Hvis man har kendskab til strålerne, har man mulighed for at udvikle en vigtig karakteregenskab – nemlig en omfattende tolerance, der er funderet på en dybtgående forståelse af andre mennesker og nationer. Det er en karakteregenskab, der kommer til udtryk i nedenstående udsagn af Shri Krishna, hvor han taler som en inkarnation af Vishnu – dvs. 2. aspekt af Indiens hellige trimurti eller treenighed:

*"Uanset hvilken vej mennesket nærmer sig mig,
ad den tager jeg imod dem,
for uanset hvilken vej mennesket vælger, så er den min".*

Bhagavad Gita: 4. Samtale, 5,11

EN MEDITATIONSMETODE

Forberedelse

Afspænd kroppen. Harmoniser følelserne. Lad tanken være opmærksom og opfyldt af vilje. Koncentrer bevidstheden i sjælen – den åndelige sjæl.

Afstandtagen

Erkend og bekræft i tanken: Jeg er *ikke* det fysiske legeme. Jeg er den åndelige sjæl. Jeg er *ikke* følelserne. Jeg er den åndelige sjæl. Jeg er *ikke* tanken. Jeg er den åndelige sjæl.

Meditation

Jeg er det guddommelige Selv. (Tænk på monaden.) Jeg er udødelig. Jeg er evig. Jeg udstråler åndeligt lys. Jeg er det lysende Selv – dette Selv er jeg. Selvet i mig – atma⁴⁹ – er ét med Selvet i alt – Paramatma.⁵⁰ Atma og Paramatma er ét. Jeg er DET. DET er jeg.

Afslutning

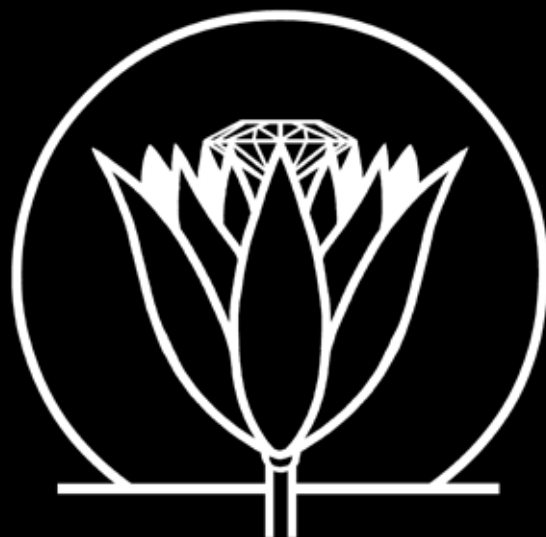
Før nu bevidsthedens midtpunkt ind i det konkrete tankesind, som er oplyst og lydhør over for intuitionen. Før bevidsthedens midtpunkt ind i følelserne, som er gennemstrålet af åndeligt lys. Før bevidsthedens midtpunkt ind i legemet, som er fyldt med den åndelige viljes kraft og levendegjort i sit indre væsen og hvilende i Selvet dagen igennem med erindring om det guddommelige nærvær i hjertet – den indre, udødelige hersker, som har sit sæde i alle skabningers hjerte. Afspænd tanken og lad meditationens stimulerende påvirkning brede sig til dagens studier og dagens liv.⁵¹

49 Atma er den åndelige essens i mennesket.

50 Paramatma er den åndelige essens i Universet eller Universets styrende intelligens – Sollogos.

51 Se Geoffrey Hodson: *A Yoga of Light*, hvor der er forklaringer og kommentarer.

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk